HALKIN SESİ

22 KASIM 1977
4 LİRA

136

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

GÜNLÜK GAZETEYİ
DESTEKLEME KAMPANYASI
BAŞARIYLA SÜRÜYOR

REVİZYONİST AĞALARIN MESS PATRONLARIYLA YAPTIKLARI GİZLİ PAZARLIK AÇIKLANSIN !

İSKENDERUN

Ücret alacağına borçlu çıkıyor

Yeni Çarların "Türkiye'ye yardım" maskesiyle kurdukları İskenderun Demir Çelik Fabrikaları yurdumuz ekonomisine zarar getirmektedir. Eski bir teknikle kurulan fabrikada hergün birçok aksaklık oluyor. Bu aksaklıklar üretimin durmasına yol açtığı gibi, bunların giderilmesi de ekonomimize mali külfet yüklüyor.

Fabrikadaki işçiler ağır sömürü şartları altında çalışıyorlar. Kadrolu bir işçinin aylık ücreti "vergi" adı altında yarı yarıya kesilmektedir.

Fabrikada on gün rapor alan bir işçinin eline alması gerekenden çok daha az miktarda bir para geçmektedir. Bir ay içinde altı-yedi gün çalışan bir işçi üç lira borçla çıkarıldı. Başka bir işçi arkadaş on gün çalıştığı halde eline geçen para bir liradan az oldu. Diğer taraftan kadrosuz işçiler üzerindeki sömürü daha da ağırdır. Onların eline ancak 1800 lira geçmektedir.

Kadrolu veya kadrosuz bütün işçiler kolaylıkla işten atılabilmektedirler. Fabrikada bulunan Çelik-İş Sendikası yöneticileri, işçilerin hiç bir meseleleri ile ilgilenmemekte, işten atılanlar için "Allah yardımcıları olsun" demekle yetinmektedirler.

Kahrolsun halkımızın düşmanı faşist MC iktidarı!

İskenderun'dan devrimciler

GREVCİ İŞÇİNİN ÇOCUĞU AÇKEN HİKMET ASLAN VİSKİSİNİ YUDUMLUYOR

MESS grevine çıktığımızda, 'grevdeki işçilere yardım edeceğiz' diyerek DGM direnişinde işten atılan arkadaşlarımızın aylıklarını kestiler. Dört buçuk aydır grevdeyiz, sendikacılar grev yerlerine uğramıyorlar. Üstelik kırk beş günde bir bin lira para alabiliyoruz. Biz de mecbur kalıyoruz, inşaatlarda çalışıyoruz.

İşyerine gittiğimizde Hikmet Aslan'ın adamları bize baskı yapıyorlar. Onlara halimizi anlattığımızda da, "Ben seni biliyorum, zaten sen sendikaya karşısın" diye çıkışıyorlar. Bunların sendikadan aldıkları aylık gelirleri nedir? Sendikanın elinde ne kadar para var? İşçiye verdiği ne kadar? Hesabını işçiden niye gizliyorlar? Bize açıkça gelir gider hesabı versinler. O zaman eğer gerekirse o bin lirayı da almayız. Grevimiz aylarca daha sürse göğüs gereriz. Ama benim çoluk çocuğum evde aç yatarken, Hikmet Aslan gibileri Barboros Nis'de viski şişelerini yuvarlarlarsa, elbette hakkımı savunacağım. Sonra bana ya gerici ya da maceracı diyecekler. Çünkü onların saltanatlarını tehdit ediyoruz.

Eğer gericilik ve maceracılık patronlara ve sendika ağalarına karşı hakkımızı savunmaksa, onlara soruyoruz: Sizin gibi Rusya'ya uşaklık mı yapalım?

Profilodan grevci bir işçi

REVİZYONİSTLER ARAMIZA AJAN SOKUYORLAR

Biz MESS grevindeyiz. MESS'in gayesi işçi sınıfını yıldırmak, ücretleri dondurmak ve mücadelemizin önüne geçmek. Sendika ağaları da her halleriyle MESS'e yardımcı olup, işçinin direnişini kırmaya çalışıyorlar. Grev yerlerine gelmiyorlar Bize bir buçuk ayda bin lira veriyorlar.

Bu sendika ağaları diğer işyerleriyle dayanışmamıza da karşılar. Diğer işyerlerindeki işçi arkadaşlarımızın bizim için aralarında topladıkları para ve yiyecekler bizi bulmuyor. Devrimci dergi okunmasını yasaklıyorlar. İçimize ajanlar sokup bizi kontrol ediyorlar. Sendika ağalarına karşı bir şey söyledin mi hemen duyuluyor. Bu ajanlar ekseri temsilcilerden, İGD'li ve İKD'lilerden oluyor.

Neredeyse patronlardan çok bu sendika ağalarından çekinir olduk. Grev yerindeki nöbette, yoldan geçen bir yolcunun selamını almak için gören olmasın diye etrafımıza göz gezdiriyoruz. Akrabalarımızın ziyaretinde ise izin almak zorundayız. Ama kendi adamları, İGD'liler izin almak mecburiyetinde değil.

Bu sendika ağalarının saltanatlarının yıkılması için tüm işçilerin birlik olması lazım.

Kavelden bir işçi

MERSİN'İN ASLANKÖY'ÜNDE SÜTÇÜLÜK YAPAN KÖYLÜLERLE KONUŞMA:

OSMAN ŞAHİN (yazar öğretmen)

1938'de Mersin'in Aslanköy'ünde doğdu. Siverek yöresinde aşiret köylerinde öğretmenlik yaptı. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Beden-eğitimi bölümünü bitirdi. Malatya ve İzmit liselerinde yıllarca öğretmenlik yaptı. Halen bu görevini İstanbul'da sürdürüyor.

Osman Şahin, Kırmızı Yel adlı öyküsüyle TRT 1970 Hikaye Büyük Ödül'ünü kazandı. Kırmızı Yel ve Acenta Mirza adlarında iki öykü kitabı yayınladı. Piro ile Zalha ve çocuklar için yazdığı Geloş Dağının Efsanesi adlı kitapları da yazarın yayınlayacağı kitaplar arasında.

Osman Şahin, öykülerinde Güneydoğu ve Toros yöresi insanımızın acılarını, kahırlarını, ezilmişliğini ve başkaldırışını yerel sözcüklerle bezeyerek, halkçı bir anlatımla verir. Ayrıca yazarın bazı öyküleri filme de alındı. Kızgın Toprak filmi, yazarın "Musallim ile Kuşde" adlı öyküsünden sinemaya uyarlanmıştı; "Fıratın Cinleri" adlı öyküsü ise geçtiğimiz yaz Siverek-Fırat-Kahta yöresinde filme alındı.

Yazarın kendi köylüleriyle yaptığı bir konuşmayı sunuyoruz:

Köyünüzde koyun, keçi, inek sayısı ne kadardır?

- Keçi sayısı üç bini bulur. Koyun sayısı ise tahminen iki binin üstünde. Dokuz yüz ile bin kadar da yerli kara inek vardır. Ayrıca yirmi kadar da Hollanda cinsi inek vardır.

Köyünüzün günlük süt üretimi ne kadardır?

-Yaz aylarında yaylalara çıkan göçebe yörük aşiretlerinin süt üretimini de katarsak, bu yörenin yıllık üretimi kırk bin tonu geçer.

Sütü nasıl değerlendiriyorsunuz? Satın alıp değerlendirecek bir kooperatif, bir fabrika var mıdır?

- Bir kooperatifimiz vardı. Küspe getiriyor, köylüye satıp sütümüzü de alıyordu. Sonra aldığı sütlerin parasını ödeyemedi. Zarar etti, dağıldı. Bankalar, hükümetler kooperatifimize bir yardım eli vermedi. Kredi açmadı. Ama mandıracıya, tüccara bolca kredi verdi. Kaderimiz bir avuç mandıracının insafına kalmıştır. Böylece emeğimiz de kârı öğrenmedi. Bir ineğin masrafı çıplak rakam elli altı lirayı buluyor. Ayrıca, tımarı, bakımı, sağması, sulaması ile bir inek bir insanı akşama kadar meşgul ediyor. Oysa sütün litresini mandıracılar bizden dört liradan alıyor. Yirmi litre sütten elimize geçen seksen liradır. Elli altı liralık masrafını çıkarırsan elimize yirmi dört lira kadar bir para kalır. İşte bir köylü ailesinin hayatı akşama kadar bu yirmi dört liranın üstünde döner. Bu parayla çocuk mu okutursun, üstüne başına mı alırsın, yoksa yer, içer, eğlenir misin; artık ötesini sen düşün... Yani ne yana baksan, yokluk kurdu içimize girmiş, yüreğimizi kemirir bizim.

Köylüler mandıracıların sömürüsünü ise şöyle anlattılar:

- Bizim buralarda mandıracı dediğin üçkağıtçılardır. Bu yıl yaylaya bir mandıracı geldi, köylünün iki yüz bin liralık sütünü aldı, sonra da parasını ödemeden kaçtı gitti. Bul bulabilirsen izini... Bu milletin emeği üçkağıtçıların elindedir. Bir sene gelir biri soyar, bir sene gelir diğeri soyar. Mersin'de içtiğimiz bir bardak ayran fiyatına biz buralarda bir litre süt veriyoruz. Tüccarda, mandıracıda para bol. Bizden yirmi liraya kilosunu aldıkları peyniri, şehirde seksenden satıyorlar. Herkes de sütü bizim pahalı sattığımızı sanıyor.

Köylülerin diğer bir sorunu ise gittikçe artan hayat pahalılığıydı. Bize şunları anlattılar:

- Zamlar, bizim için yıkım oldu. Zam yüzünden, şu Demirel yüzünden fiyatlar göğe çıktı. Avucumuzdaki paranın eşek nalı kadar da değeri kalmadı. Kimi görür yerden, kimi görmez yerden ekmeğimizi alanlar çoğaldı. Geleni geldiği gibi yer olduk. Eskiden, 'ekmek aslanın ağzında' dermiş atalarımız. Oysa şimdi ekmek aslanın karnına inmiş. Ama aç kurt aslana saldırır. Aslanı öldürmekten başka çare yok.

Şimdi de köylülerin MC hakkındaki görüşlerini dinleyelim:

-Vallahi bu hükümet, bu Demirel, Türkeş, Erbakan yalancıdırlar. Dilleri çok yalan tutan kimselerdir. Hükümetleri de avantacıdır. Bu hükümetin sözü demir köprü de olsa, basıp geçmeye güvenimiz yok artık. Zam yapmayacağız dediler, bin mislini yaptılar. Hayatımızı sakat ettiler. Akşama kadar çalışsan çabalasan da, emeğini şu alanın ortasına döksen, elli liraya alan olmaz. Bu hükümet, bu zamlar, içimizde bu düzene karşı bir intikam doğurdu. Eskiden köylü milleti karılarının çok doğurmasından şikayet eder, "Çok çocuk sofraya delik açar" derdi. Oysa bu zam derdi, öyle çocuk kısmı gibi dokuz ay on günde de gelmiyor. Aydan aya, hatta gün aşırı geliyor. Fiyatlar yüz iken iki yüz oluyor. Oluncada çıplak ayaklarımızın dikenleri çoğalıyor. Hayatımız günbegün daralıyor.

En iyi çare, tüm köylücek birleşmek, kendi gücüne güvenmek... Çünkü tek başına ne davar güdülür ne de duvar örülür. Köylü, işçi elele, omuz omuza verir de anlaşırsa, ancak o zaman bu işlerin üstesinden gelinir. Biz buna inanıyoruz.

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜŞEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA ve ABONE: P. K. 1103 Karaköy-İST ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın İlanları: 200 lira
Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST • TÜR-DA, Menekşe sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72

CHP ne yapıyor?

Genel seçimlerden tam 5 ay sonra Meclis, "ahlar ve ohlar" arasında nihayet kendine bir başkan seçebilmiş bulunuyor. Meclis başkanının seçilmesi, ne Kıbrıs, döviz ve enerji yokluğunun derinleştirdiği ekonomik bunalım, ambargo, AET ile çıkmaza giren ilişkiler gibi bir sürü irili ufaklı meselenin çözümünü getirecek bir başlangıçtır, ne de artık batmakta olan MC teknesinin ömrünü uzatabilecek bir gelişme. Beklemeye tahammülü olmayan birçok mesele gelip kapıya dayanmıştır ve MC'nin bunları çözmesine imkan olmadığı herkes tarafından kabul edilmiştir. Bugün 40 milyon Türkiye halkı eli kanlı MC'den nefret ediyor. Bunun yanında geniş bir hakim sınıf kesimi de artık MC'nin günlerini sayıyor. Meclis başkanının seçimi ile ilgili olarak herkesin gördüğü bu gerçeklerden ziyade seçim sırasında gerçekleşen CHP-MHP işbirliği üzerinde durmak istiyoruz.

Gazeteler, başkan seçiminden sonra Ecevit'in faşist MHP milletvekillerinin tek tek elini sıktığını ve teşekkür ettiğini yazıyor. MHP milletvekilleri, "bir asker disiplini içinde gelerek" CHP adayına oy vermişler. Türkeş'in seçimlerden bu yana izlediği taktik biliniyor. Türkeş, uzun vadede güç toplamak ve kısa dönemde de içine düştüğü tecritten kurtulabilmek için üç silaha başvuruyor. Bunlar, halka karşı sürdürdüğü komando saldırıları, sürekli olarak körüklediği maceracılık ve sahte barış çağrılarıdır. MHP'nin sahte barış çağrılarını özellikle CHP'ye yöneltmiş, bundan CHP'yi tarafsızlaştırmayı, devrimcileri tecrit etmeyi umduğu bilinen diğer gerçeklerdir. MHP özellikle seçimlerden sonra, kendisine hakim sınıflara güven vermeyi, sadece sokak saldırılarının kaba kuvveti değil, devletin teslim edilebileceği ciddi bir güç olarak görünmeyi amaçlayan bir siyaset çizmiştir. Böylece faşizmin ana mihrakı haline gelmiş, ordu içinde de örgütlenmesine hız vermiştir. Türkeş, hakim sınıfların sorunları faşizmin baltasıyla halletmek zorunda kalacakları ana göre kendini hazırlamakta ve bu işi yapabilecek biricik güç olduğu konusunda güven vermeyi esas almaktadır. İşte Türkeş'in son Meclis Başkanı seçimindeki tutumu, bu siyasetin bir parçasıdır. Nitekim MHP'ye ve Türkeş'e karşı olan birçok gazete bile onun Başkan seçimindeki sözde olumlu tutumu üzerinde durmaktadır.

İşin MHP yönünden görünüşü böyledir. CHP yönünden ifade ettiği anlama gelince, Ecevit'in tutumu da genel seçimlerden beri izlemekte olduğu siyasetin bir parçasıdır. 5 Haziran seçimlerinden beri Ecevit, büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının kendisini sokmaya çalıştıkları kalıba girmek için çaba harcamaktadır. İktidar olabilmek için dayatılan bütün şartlara kuzu kuzu boyun eğmek zorunda olduğunu düşünmekte, kendisine 213 sandalye kazandıran gücün halkın uyanışı olduğunu unutmaktadır. Bu çizgi, CHP yöneticilerini Meclis Başkanı seçimindeki son uzlaşmaya sürüklemiştir. Ülkenin gerçeklerini ve halkın uzun vadeli çıkarlarını hesaba katmak yerine günlük politikaya batmanın en son vardığı nokta, elini Türkeş'in kanlı ellerine uzatmak olmuştur. MHP'nin seçimlerden sonra izlediği siyaset karşısında CHP sürekli olarak insiyatifi Türkeş'e bırakan bir tutum almaktadır. Türkeş'in sahte barış manevrasına seyirci kalmakta ve canilerin teşhiri konusunda dişe dokunur bir çaba harcamamaktadır. Üstelik Ecevit, 1 Mayıs katliamının ve Çiğli suikastının tertipçileri arasında Türkeş'in de bulunduğunu bilmektedir. Ancak CHP yöneticileri bu faşist tertiplerin örtbas edilmesi noktasında da uzlaşmışlar ve tertipçilerin sırdaşı olmak gibi bir sorumluluğun altına girmişlerdir. Bu tutum, halka karşı girişecekleri saldırılarda Türkeşlere cesaret vermiş ve faşist yalan dolana meydanı boş bırakmıştır. Kendilerinden "hesap soracağız" sözünü unutmamalarını isteyen hakim sınıf çevrelerine CHP yöneticileri, buna hazır olduklarını bildiren yeni bir cevap vermişlerdir.

CHP'nin izlediği "boyun eğme" siyaseti sadece faşistlerin değil, aynı zamanda revizyonistlerin ekmeğine yağ sürüyor. DİSK içindeki son gelişmeler üzerine Rus Beşinci Kolu "CHP'yi destekliyorum" yalanını bırakarak gerçek siyasetini ortaya koymuş bulunuyor. CHP'nin sırtından palazlanmaya çalışan revizyonist keneler, son zamanlarda "sağ sosyal - demokrat", "sağa kayıyor" yaygarasını özellikle artırmışlardır. Artık CHP'yi bölmek için çaba harcayacaklarını açıkça yazıyorlar. CHP'nin siyaseti, revizyonistlere faşizme karşı mücadele saflarına sızmada kullanacakları yeni bir propaganda malzemesi sağlamaktadır. Aynı zamanda bu durumdan CHP'yi bölmek için yararlanacakları da açıktır. Nitekim, bu fırsattan yararlanmak için şimdiden kollarını sıvamışlardır.

Hem halkın desteğini istemek hem de halkın düşmanlarıyla uzlaşmak şeklinde çelişmeli siyaset bu şekilde sürüp gidemez. Bu siyaset sonunda CHP'nin gerçekten bölünmesi sonucunu verir. "Uzlaşmak zorundayız" gerekçesine inananların sayısı da halk içinde gittikçe azalmaktadır. Her zaman yazdığımız gibi CHP'nin önünde birliğini korumak ve halkın desteğine layık olabilmek için bir tek yol vardır: Kuruluşundaki Müdafai Hukuk ruhuna dönmek. İki süper devlete, özellikle Rusya'ya kararlılıkla karşı çıkmak, 40 milyon halkın toprak ve özgürlük talebini savunmak. Ancak böyle bir siyaset "halkçı" adına layık olabilir. Türkeşlerin faşist manevraları ve Rus beşinci kolunun bölücü faaliyetleri ancak böyle bir siyasetle boşa çıkarılabilir.

HALKIN SESİ

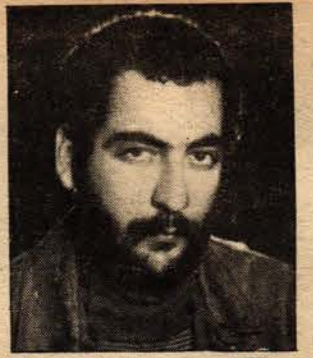
MHP'Lİ TİCARET BAKANI A. OKTAY GÜNER'İN GENEL MÜDÜRÜ İŞÇİ KIYIMINA HIZ VERDİ

Güneydoğu Tarım Satış Kooperatiflerine komandolar dolduruluyor

Ticaret Bakanlığına bağlı Güneydoğu Tarım Satış Kooperatifleri (GTSK) Genel Müdürlüğüne MHP'li bir işçi düşmanı getirilmiştir. Birinci MC'nin kuruluşundan beri, GTSK Birlikleri vurguncuların, talancıların, sahte fatura düzenleyenlerin alanı haline getirilmiştir. Kuruluştaki dürüst insanlar tayin, sürgün ve çıkışlarla cezalandırılmaya başlanmıştır. Yeni Genel Müdür Kemal Acı göreve atanır atanmaz, Eğitim Enstitüsü'nde okuyan komandoları merkeze doldurmuştur. Bu militanları fedai olarak kullanmaktadır. Kemal Acı bir yandan da, İş Kanununu, toplu sözleşmeyi hiçe sayıp işçi çıkarmaya başlamıştır. Bugüne kadar 354 kişi işten atılmıştır. Yeni Genel Müdür işten atmaları komandoların verdiği isim listelerine göre yapmaktadır. Çıkarılan işçilerin arasında 16 senelik işçi, memur, makina ustası, elektrik teknisyeni ve kimya mühendisleri bulunmaktadır. Kemal Acı bu uygulamalarıyla yoksul köylülerin alınteriyle kurulan GTSK Birliklerini iflasa sürüklemektedir. Fabrikaların kapanması pahasına CHP'li diye listeye geçirilenleri yönetim kuruluna danışmadan işten çıkarmaktadır. Bütün bu işten çıkarmalara gerekçe olarak da işçi fazlası gösterilmektedir. Bu, tamamen saçma bir gerekçedir. Çünkü ürününü satmak için gelen köylüler fabrikaların önünde uzun kuyruklar meydana getirmekte ve işçi az olduğundan günlerce beklemek zorunda kalmaktadırlar. Bu bekleme süresinde, köylülerin üzümü değerini kaybettiğinden düşük fiyatla alınmaktadır.

Genel Müdüre karşı işçilerin tepkisi gün geçtikçe artmaktadır. Bize yazan okuyucumuzun bildirdiğine göre, geçtiğimiz günlerde merkeze kadar giden işçileri polis ve MHP'li komandolar engellemeye çalıştılar. Grev lafını etmekten korkan GUNKO-İş Sendikası ise olan bitene seyirci kaldı. İşçiler artık yer yer direnişler yapıyorlar, işi yavaşlatıyorlar ve Genel Müdürün istifasını istiyorlar. Köylüoğlu'nda, Başpınar Üzüm Suyu'nda işçiler müdürün değişmesi, işçilerin geri alınması, toplu sözleşmelerinin bir an önce imzalanması için mücadele ediyorlar.

BÜTÜN SORUMLULARI UYARIYORUZ ! ÜLKÜ OCAKLARINI TERK EDEREK DEVRİMCİ SAFLARA KATILAN ALTUĞ DAVER FAŞİSTLER TARAFINDAN KAÇIRILDI

arkadaşımız derhal bulunmalıdır !

Devrimci arkadaşımız Altuğ Daver faşist komandolar tarafından kaçırıldı. Profesör Bülent Daver'in kardeşi olan Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencisi Altuğ Daver'den dergimizin baskıya girdiği ana kadar hiç bir haber alamadık.

Kaçırma olayı 16 Kasım günü saat 22.00 sıralarında, Ankara'da Otogar yakınlarındaki köprünün altında meydana geldi. Memleketine gitmek için bir arkadaşıyla terminale gelen Altuğ'a faşistler saldırdılar. İlk saldırıyı püskürten arkadaşlarımız, köprünün altına geldiklerinde MHP'lilerin yeni bir pusu suyla karşılaştılar. Pusudan kurtulan diğer arkadaş polise haber verip geri döndüğünde Altuğ arkadaşın ve eşyalarının kaçırılmış olduğunu gördü.

Altuğ Daver arkadaş, Türkeş'in "Davadan döneni vurun" emrine uygun olarak kaçırılmıştır. Çünkü o, 4-5 ay önce faşizmin halk düşmanı yüzünü görerek Ülkü Ocaklarını terk etmiş ve proleter devrimci saflara katılmıştı. Bundan sonra faşist komandolar arkadaşımızı sürekli olarak ölümle tehdit ettiler. Son olarak Ülkü Ocakları eski Genel Başkanı Selahattin Sarı, arkadaşımıza açıkça tehditler savurmuştu. Faşistler daha geçenlerde Kızılay'da Altuğ Daver'e bıçakla saldırmışlar ama tertiplerini başarıya ulaştıramamışlardı. İki hafta önce de faşistler arkadaşımızın kahvede otururken çeşitli resimlerini çekmişlerdi.

Ülkü Ocaklarını terkedenlerin vurulmalarını emreden Türkeş'tir. Altuğ Daver'i ölümle tehdit eden Ülkü Ocaklarıdır. Yani arkadaşımızı kaçıranların kimler olduğu bellidir. Ama ne savcılık, ne Emniyet arkadaşımızın bulunması konusunda kıllarını bile kıpırdatmamaktadırlar. Faşistlerin bugüne kadar açırdıkları gençlere işkence ettikleri, katlettikleri bilinmektedir. Biz, Cumhurbaşkanından Başbakana, Validen savcıya ve polise kadar bütün ilgilileri arkadaşımızın bulunması için uyarıyoruz. Ülkü Ocaklı faşistler arkadaşımızın hayatına kastederlerse veya işkence yaparlarsa Emniyet ve Savcılık bundan sorumlu olacaktır. Devrimciler bu meselenin peşini bırakmayacaklardır.

ADANA POLİSİ GÖZALTINA ALINAN DEVRİMCİLERE İŞKENCE YAPTI

Adana Muhabirimiz bildiriyor

Adana polisi, 13 Kasım günü yapılan Üç Dünya Teorisi konulu konferanstan aldığı devrimcilere işkence yaptı. Polis kanunsuzluklarına toplantıdan çok önce başladı. Toplantının yapıldığı Tanıl Düğün Salonu yüzlerce toplum polisi tarafından kuşatılmış, salonun çatısının dört bir yanına uzun menzilli silahlar taşıyan polisler yerleştirilmiş, Salonun girişi resmi ve sivil ondan fazla polis arabasıyla doldurulmuştu. Yani toplantı salonu muhasara altına alınmıştı.

Polis bütün bu tedbirleri niçin alıyordu? Salonda Türkeş mi konuşacaktı? Hayır. Adana polisi devrimcilerin en yasal haklarını kullanarak yaptıkları bir toplantıya halkın katılmasını önlemek için tam takım seferber edilmişti. Nitekim birçok insan polisin aldığı bu tedbirler sonucu toplantıya katılamadı. Polis kapıya kadar gelenleri ise kimlik kontrolu gerekçesiyle durduruyordu. Bir çok yurttaş kimliği olmadığı için salona sokulmadı. Polis kanunsuzluğunu daha da ileri götürerek gelenlerin üzerini aradı. Yanında bir dergi veya gazete bulunan herkes "kanunsuz yayın taşıdığı" gerekçesiyle gözaltına alındı. Birinci Şubeye götürüldü. Polis, toplantıyı baltalamak için son çare olarak da konuşmacıyı gözaltına almayı planlamıştı. Nitekim Sadi Büyüközden ve apar topar bir arabaya atılarak götürüldü.

Bütün bu baskılara rağmen toplantı yapıldı. 500'ü aşkın yurttaş toplantıyı izledi. Tertip komitesi adına ilk konuşmayı yapan Kemal Tapburoğlu polisin baskılarını protesto etti. Daha sonra söz alan Namık Kemal Koç, "Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılarak devrimci mücadeleyi Çukurova'da da yükselteceklerini"belirtti. Kitlenin büyük coşkuyla katıldığı devrimci koronun marşlarından sonra Üç Dünya Teorisi üzerine konuşmalara geçildi. Kemal Demirel ve Cevher Ürek'in konuşmaları ilgiyle dinlendi.

Bütün baskı ve tertiplerine rağmen toplantının başarıyla yapılmasını hazmedemeyen polis, kanunsuzluğunu toplantı boyunca ve toplantıdan sonra da sürdürdü. Birinci Şubeden bir fotoğrafçı sürekli fotoğraf çekti. Hükümet komiseri masasını Birinci Şube kurmayı ilgal etmişti ve bütün gücleriyle adam tanımaya çalışıyorlardı. Bütün yapılanlara başın dan beri Birinci Şube Başkom seri Ünver kumanda ediyordu.

Polis, toplantı biter bitmez tertip komitesini ve Cevher Ürek'i gözaltına aldı. Birinci Şubeye götürülenlere dayak atıldı. Saldırgan polislerden birinin adı Murat'tır. Sadi Büyüközden ve Cevher Ürek ayrıca MİT elemanları tarafından sorguya çekildiler. Sorgucular dan birinin adı Ertan'dır. Ayrıca üç devrimci falakaya yatırılarak işkenceye uğratıldı. Ertesi gün devrimciler "komünizm propagandası" yaptıkları gerekçesiyle savcılığa çıkarıldı. Savcı, polisin kanunsuzluklarına ortak olarak devremcilerin tutuklanmasını istedi. Ancak 2. Sulh Ceza Mahkemesi bütün devrimcileri serbest bıraktı. Birinci Şubenin telaşla savcıyı yeniden harekete geçirme çabaları da sonuç vermedi.

Toplantının başarısı Adana polisinin Adana'da bu tür toplantıların yapılmayacağı kanaatini yerleştirme çabasına ağır bir darbe oldu. Devrimciler fikirlerini yaymak için her türlü güçlüğü göğüslemeye kararlıdırlar. İncirlik Yürüyüşü'nün mücadele ruhu yaşamaktadır ve yaşatılacaktır.

Son olarak Üçlü Oportünistlerin bu toplantıdaki tutumlarına dokunmak gerekir. Onlar polisin böylesine baltalamaya çalıştığı bir toplantıda olay çıkarmak için ellerinden geleni yaptılar. Kavga tahrik ettiler ve gürültü çıkardılar. Bunların gürültüsü polisin gücüyle orantılı yükseliyordu. Devrimcilerin uyanık tutumu sadece polisin tertiplerini boşa çıkarmakla kalmadı. Polisin gönüllü yardımcılarının da heveslerini kursaklarında bıraktı. Toplantıya katılanlar bu kişilerin neye hizmet ettiklerini somut olarak gördüler ve nefret ettiler.

İstanbul'da polis baskını

15 Kasım günü dergimizin eski yazı işleri müdürü Kemal Doğan'ın evi eli tomsonlu Birinci Şube polisleri tarafından basıldı. Üç-dört ekip arabası ve birçok sivil arabayla gelen polisler evin etrafını sardılar. İşkenceci polis Mete Altan "büyük operasyonu" yönetiyor, sağa sola koşturup, silahlı çatışma çıkacakmış havasını yaratmaya çalışıyordu. Neydi baskının sebebi? Ne olmuştu? Bu soruya polislerin verdikleri tek cevap "şüphelendik" olmuyordu. Polisler önce büyük bir işgüzarlıkla evi basmış lar ama umdukları gibi bir or tam yaratamayınca, Mete Altan mahalle halkına "Yasak yayınların yazarını bulduk" demiştir.

Polisler Kemal Doğan ve 5 misafirini gözaltına almışlar, bu arada evde bulunan bütün dergi, kitap ve yazıları da götürmeyi ihmal etmemişlerdir. Polis, evde karakol kurmak istemiş ama arkadaşlarımızın karşı koyması sonucu bunu başaramamıştır. 6 devrimci iki gün Birinci Şubede gözaltında tutulmuşlardır. Önce 4 kişi serbest bırakılmış, Aydınlık dergisi eski yazı işleri müdürü Ali Karşılayan ve Selahat tin Fırat ise Ankara'da 1975 Ocak ayında açılmış bulunan Aydınlık davası gerekçe gösterilerek bir gün daha tutul muşlardır. Ertesi gün Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi, davanın sonuçlandığını bildirmiş, bunun üzerine iki devrimci de serbest bırakılmışlardır.

Yine geçtiğimiz haftalarda 12 Mart döneminde açılmış olan Kara Kuvvetleri Devrimci Subaylar Davası beraatle sonuçlanmış, TİİKP Davasından yargılanan ve üç yıldır Üsküdar Toptaşı Cezaevinde tutuklu bulunan sanıklar serbest bırakılmışlardır.

Diyarbakır'da tutuklanan devrimciler serbest bırakılsın

Geçen hafta Diyarbakır'da Üç Dünya Teorisi toplantısında tutuklanan Mustafa Kemal Çamkıran ve Haluk Mihalioğlu ise halen cezaevinde bulunmaktadır. Savcı, arkadaşlarımızı Kürtçülük propagandası yaptığı iddiasıyla tutuklatmıştır. İlgililer tamamen kanun suzluk içindedir.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

İSTANBUL BAROSU ASKERİ MAHKEMENİN YARGILAMAYI DURDURMASINI İSTEDİ

İstanbul Barosu, Anayasa Mahkemesinin kararına kadar Askeri Mahkemelerin sivilleri ve basını yargılamayı durdurmasını istemiştir. İstanbul Barosu Başkanlığı yaptığı açıklamada şöyle demektedir: "Baromuz sivillerin Askeri Mahkemeler önünde yargılanmalarına kesinlikle karşıdır. Askeri Mahkemeler bağımsızlık ve teminat yönünden de Anayasaya aykırıdır. Basın Kanununun açık hükmü karşısında baromuz, basın yoluyla işlenmiş 'tahkir ve tezyif' suçları bakımından sivil kişilerin Askeri Mahkemelerce yargılanamayacakları görüşündedir."

Anayasa Mahkemesi eski Başkanı ve CHP Senatörü MUHİTTİN TAYLAN: "SİVİLLERİN DE ASKERİ MAHKEMEDE YARGILANMALARI ANAYASAYA AYKIRIDIR,.

Anayasa Mahkemesi eski başkanı ve CHP senatörü Muhittin Taylan, Askeri Mahkemelerin basını ve sivilleri yargılamaları ile ilgili olarak Yankı dergisine verdiği demeçte şöyle demiştir:

"Askeri Mahkemelerin asker olmayan kişiler açısından yargılama yetkisi 'askeri suç' kavramıyla sınırlıdır. Kanımca Türk Ceza Yasasının 159. maddesinde yer alan ve bir sivil kişi tarafından işlenmiş bulunan silahlı kuvvetleri tahkir suçu ile 'askeri suç' kavramı arasında uzaktan ve yakından bir bağlantı kurulamaz.

"Gerçi 1971 Martından sonra Anayasanın 32. maddesinde yapılan değişiklikle doğal hakim sözü yerine, 'kanunen tabi olduğu mahkeme' deyimi konulmuş ise de, bu deyimi bir kimsenin yasanın genel olarak koyduğu görev ve yetki esaslarıyla belli olan hakim tarafından yargılanması olarak yorumlamak gerekir.

"Anayasada belirtilen ilkelerin gözönünde tutulmaması, askeri suç olmayan birçok suçun yasa ile askeri suç kavramı içine alınması gibi hukuk dışı bir tutumun yerleşmesine yol açar. Böyle bir görüşün yasa ile bağdaşır bir yanı yoktur."

MESS'le revizyonistler arasındaki gizli pazarlıklar açıklansın

MESS grevleri bugün önemli bir safhaya gelmiştir. Son günlerde Kemal Türkler ve diğer revizyonistlerin verdikleri demeçler, çeşitli toplantılarda yaptıkları konuşmalar, işçiler arasında yayılmaya çalışılan haberler, her şey, onların MESS grevlerini satma hazırlıklarını hızlandırdıklarını göstermektedir. Kemal Türkler, Maden-İş Temsilciler Meclisi Toplantısında "Bana göre MESS'le yapılan toplu iş sözleşme görüşmeleri bayramdan sonra bitecektir" şeklinde konuşuyor, her an anlaşmaya varılabilir yollu demeçler veriyor. Altı aydır MESS mücadelesini satmak için zemin hazırlayan revizyonist çete, özellikle AUER olayından sonra grevleri işçilerin hakları elde edilmeden bitirmek için uygun fırsat yakaladığını düşünmektedir.

Revizyonistler başından itibaren MESS mücadelesini bastırmaya ve adım adım kırmaya çalıştılar. Bu grevler, revizyonistler için bir an önce başlarını kurtarmaları gereken bir bela haline gelmişti. Çünkü grevde geçen her gün revizyonist ağaların zararına işliyor, işçi sınıfının da ha geniş kesimlerinin onların işçi düşmanı yüzünü yakından tanımasına sebep oluyordu.

KAPALI KAPILAR ARDINDA NELER DÖNÜYOR?

Şimdi Maden-İş'deki revizyonistler, grevci işçileri yeteri kadar bezdirdiklerini, grevleri satmak için uygun ortamı yarattıklarını düşünmektedirler. AUER'deki çözülmenin kendileri için bir fırsat yarattığını, suçu işçilerin sırtına yıkarak MESS'le uzlaşabileceklerini hesaplamaktadırlar. Türkler, 14 Kasımda, MESS'le "pazar günü yaptıkları görüşmelerde tarafların yeni öneriler getirdiğini ve bu önerilerin incelendiğini" açıklamış, hemen ertesi gün de grevlerin bayramdan sonra bitebileceğini söylemiştir. Nedir bu yeni öneriler? Türkler bu yeni önerileri hangi işçiye danışıp da getirmiştir? MESS'le hangi işçi hakları üzerinde pazarlıklar yapılmaktadır? Bunların hiç biri işçiye açıklanmamıştır. Gazetelerde her gün birbiriyle çelişen haberler çıkmaktadır. Siemens'te ne olup bittiği hala anlaşılamamıştır. Patron sözleşme imzalanmadı derken, Maden-İş aksini öne sürmektedir. İşçi sınıfı yalan haberlerle uyutulmaya çalışılmaktadır. Revizyonistler, yarattıkları bu karmakarışık ortamda MESS grevlerini oldubittiye getirip satmayı planlamaktadırlar.

İşçi düşmanı ağaların, grevi satmaya hazırlandıkları bu ortamda, işçiler her zamankinden daha uyanık olmalı ve revizyonistlerin, haklarımız elde edilmeden sözleşme imzalamasına fırsat vermemelidirler. Revizyonistler işçilerden gizli hiç birlliş yapamamalıdırlar. İşçiler MESS'e götürülecek her yeni teklifi mutlaka görmeli ve onaylamalıdırlar. MESS-Maden-İş görüşmelerinden işçiler günü gününe haberdar edilmeli, üzerinde anlaşılan ve anlaşılamayan noktalar fabrika toplantılarında işçilere açıklanmalıdır. İşçiler bunu gerçekleştirmek için revizyonistlerin yakasına yapışmalıdır. İşçiler, revizyonistlere karşı grevin kaderini ellerine almak için mücadele etmelidirler.

ALTI AYDIR NE İÇİN MÜCADELE EDİYORUZ?

On binden fazla işçi altı aydır neyin mücadelesini veriyor? Revizyonistlerin grev kırıcılığına karşı durabilmek için bugün MESS ile işçi sınıfımız arasındaki mücadelenin gelip düğümlendiği noktaları hatırlamak faydalı olacaktır.

MESS ile maden işçileri arasındaki mücadele bugün diğerleri yanında iki ana noktada sürmektedir: Grup sözleşmeleri ve grevde geçen süre biriken haklar.

Parababaları birinci olarak grup sözleşmelerini kabul ettirmek istiyorlar. MESS'in asıl ulaşmak istediği nokta işkolu düzeyinde toplu sözleşme düzenini hakim kılmak ve ücretleri dondurma imkanını ele geçirmektir. Grup sözleşmelerinin uygulanmasıyla, her işkolunda bunun yolu kendiliğinden açılmış olacaktır. Grup sözleşmelerine bugün taktıkları isim ise, "yürürlük sürelerinin birleştirilmesi"dir.

Grup sözleşmeleri, diğer bir deyişle, yürürlük sürelerinin birleştirilmesi, MESS Genel Sekreteri İlhan Lök'ün deyişiyle, her iki tarafa da, yani MESS patronlarına da revizyonist ağalara da yararlar sağlayacak bir öneridir. MESS ve revizyonistler grup sözleşmeleri ile işçileri toplu sözleşme görüşmelerinden tamamen uzaklaştırmayı ve insiyatiflerini köreltmeyi amaçlamaktadırlar. Dolayısıyla sendika ağalığının kökleşmesi ve revizyonistlerin işçi sınıfını daha etkili bir biçimde baskı altına alması sağlanacaktır. Grup sözleşmeleri yoluyla, on binlerce işçinin kaderi MESS patronlarının ve bir avuç sendika ağasının insafına bırakılmak istenmektedir.

MESS'in direttiği ikinci nokta ise, işçile-rin grevde geçen süre içinde biriken ücretlerini ve diğer haklarını vermemektir. Grevde geçen sürenin çalışılmamış sayılması, fiilen grev hakkının yok edilmesi demektir. Grev ücretsiz izin değildir. Patronlar, MESS grevcilerinin altı aylık ücretlerini gaspederek maden işçilerini cezalandırmayı ve bütün işçilere bir ders vermeyi düşünmektedirler. Patronların işçi sınıfına göstermek istedikleri şudur: "Böyle uzun grevlerle hiç bir şey elde edilemez. İşte maden işçileri, gırtlaklarına kadar borca batmaları yanlarına kâr kaldı, altı aylık bütün haklarını kaybettiler." İşte onlar bütün işçi sınıfına böyle söyleyebilecekleri bir durum yaratmaya çalışıyorlar. İşçi sınıfımız onlara bu fırsatı vermeyecektir. İşçi sınıfımız patronların hesapladıklarının aksine, MESS grevlerinden kararlı ve birlik halinde bir mücadeleyle patronların dize getirileceğini öğrenecektir. Bu grevin, grup sözleşmeleri tuzağı bozulmadan, işçiler biriken bütün alacaklarını almadan bitirilmesine işçi sınıfımız izin vermeyecektir.

MESS'E KARŞI MÜCADELE REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELEYLE BİRLEŞTİRİLMELİDİR

Parababaları ve revizyonistler MESS grevlerine karşı iki cepheden bir saldırıya girişmişlerdir. İçerden ve dışardan grevlerimizi kırmaya çalışmışlardır. Düşmanların bu ortak grev kırıcı tutumları bizim mücadele yolumuzu da göstermektedir. Grevler ancak revizyonist ağalara ve patronlara karşı mücadele birleştirilerek başarıya ulaşabilir.

Maden işçileri,

Grup sözleşmeleri oyununu bozmak,

Grevde geçen süre içinde biriken haklarımı almak, ücretlerin ve sosyal hakların dondurulması planlarını boşa çıkarmak, bir tek işçinin bile atılmasına izin vermemek için MESS'in karşısına sağlam bir mücadele cephesiyle çıkmalıdırlar.

Yine maden işçileri,

Bu mücadeleyi arkadan harçerlemeye çalışan revizyonist ağaların grevi satma hazırlaklarına karşı uyanık olmalı,

Grevlerinin kaderini kendi ellerine almalı ve Maden-İş — MESS görüşmelerinde alınan bütün kararların, varılan bütün sonuçların günü gününe doğru bir şekilde işçilere açıklanması için mücadele etmeli,

Revizyonist yiyicilerin işçiden topladıkları işçiye dağıtmaları için, grev yardımlarını artırmaları için yakalarına yapışmalıdırlar.

MESS grevinin zaferi, kazanılmış haklarımızın korunması, parababaları cephesinin geriletilmesi ve revizyonist sendika ağalarının tecrit edilmesi için büyük bir önem kazanmıştır. Bu mücadelede bütün işçiler maden işçilerine maddi ve manevi her yönden destek olmalı, revizyonistlere ve parababalarına karşı sınıf dayanışmasını güçlendirmelidirler.

İŞÇİLER REVİZYONİST ÇETENİN SUÇLARINI ANLATIYOR

Philips grevi ve Kemal Türkler

1975 yılında, fabrikamızda devam eden toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasıyla grev kararı alınmıştı. Grev kararı asılalı altı günü geçtiği halde, sendikadan hiç bir haber gelmiyordu. 6. Bölge yönetimini ele geçiren revizyonistler bizi sürekli olarak oyalıyor, grev bayrağını göndermiyorlardı. Biz sendikayı beklemeden greve geçtik. Bunun üzerine bütün revizyonistler hemen fabrikaya doluştu. Kemal Türkler de geldi. Kemal Türkler, işçileri toplayarak bu grevin sendikanın kararı dışında başladığını, hemen işbaşı yapmasak Maden-İş olarak hiç bir yardım yapmayacaklarını, çadır bile göndermeyeceklerini söyledi. Türkler'in bu sözleri yuh sesleri ile karşılandı. Hepimiz bir ağızdan grevde kararlı olduğumuzu, artık bizi daha fazla oyalayamayacaklarını söyledik. Türkler arkasına bile bakamadan çıkıp gitmek zorunda kaldı. Fakat Türkler ve bölge başkanı Hikmet Aslan, uğradıkları bu yenilgiyi karşılıksız bırakmamaya niyetlenmişlerdi.

Aylarca süren grevden sonra sözleşme imzalandığında aramızdan yedi kişinin işten atıldığını öğrendik. Bu yedi arkadaş, Türkler grevimizi kırmak için geldiğinde ona karşı konuşmuşlar ve grev boyunca da revizyonistlerin bölücü tutumuna karşı mücadele etmişlerdi. Fabrikanın işbaşı yaptığı gün, revizyonist baştemsilci Dündar Durgun ve adamları devrimci arkadaşlarımızı içeri almamak için kapıda nöbet bekliyorlardı. Revizyonistler bu arkadaşlarımızın atılma sebebi olarak kendilerine göre zararlı bazı derneklere gidip gelmelerini gösterdiler. Türkler, Ertürk ve onların göbekten bağlı adamları Hikmet Aslan, şimdiye kadar Philipsten birçok devrimci arkadaşımızı bizzat patrona ricada bulunarak attırdılar. Onlar Philips için "6. Bölgedeki kalemiz" diyorlar. Ama şimdi Philips kaynamaktadır. Revizyonist ağaların, Philipsin kaleleri olup olmadığını anlamaları çok uzun sürmeyecektir.

Philipsten bir işçi

GÜNLÜK GAZETEYİ DESTEKLEYELİM

DAHA ÇOK İKTİSAT YAPIP, BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILACAĞIZ

Urfa'nın Siverek ve Diyarbakır'ın Çermik halkındanız. Biz AP milletvekili Mehmet ağanın zulmü altında yaşıyoruz. Toprağımız olmadığı için Tepeköy ovalarına pamuk toplamaya geldik. Bizim evde sekiz kişi vardır. Dördü çalışır. Günde 150 kilo pamuk topladığımız halde geçinemiyoruz. Devrimci arkadaşlardan edindiğimiz bilgiye göre Halkın Sesi günlük olarak çıkacakmış. Bizim yetişmeyen paralardan, kendimiz için daha çok iktisat yapıp, bağış kampanyasına bütün gücümüzle katılacağız. Biz Kürtlerin, Türklerin bütün halkların birlik olmasını istiyoruz. Bağımsızlık ve toprak mücadelesinde Halkın Sesi'nin yanındayız.

Mahmut Yorgun ve Ramazan Yıldırım

GAZETEMİZ İÇİN TOPLADIĞIMIZ 550 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Günlük gazetenin çıkması Kürt ve Türk milliyetinden halkımız için yararlı ve sevinç vericidir. Bu şartlarda bize önemli görevler düşmektedir. Bu görevlerin başında gazetemizin propagandasını yapmak ve bağış toplamak geliyor. Topladığımız 550 lirayı gönderiyoruz.

Gazetede günlük olaylar işlenmeli, teorik konulara yer verilmeli, halktan gelen mektuplar ve eleştiriler yayınlanmalıdır.

Unkapanı'ndan Bir Grup İşçi Adına M. Dulkadir

SİVAS'TAN BİR ANNE DUL AYLIĞINI GÜNLÜK GAZETEYE BAĞIŞLADI

Sivas'tan bir anne ve oğlu 500 lira bağışta bulundular. Anne dul aylığından, oğlu ise yazın çalışarak biriktirdiği okul harçlığından kestikleri paralarla Günlük Gazeteyi Destekleme Kampanyasına katıldılar.

LİMON SATARAK, KÖMÜR ÇEKEREK GÜNLÜK GAZETEYE 180 LİRA BAĞIŞ YAPTILAR

Polatlı'da 14 yaşındaki Faruk, Kazım ve Ramiz adındaki ortaokul öğrencileri pazar yerinde iki kasa limon sattılar. Bu satışın 100 liralık kârını günlük gazeteye bağışladılar. Bu genç arkadaşların fedakarlığı bize güç kattı. Mahallede taşıdıkları kömür parasını da gazeteye bağışlayan üç ortaokul öğrencisi, daha fazla bağışta bulunabilmek için tüm güçlerini seferber edeceklerini söylediler.

Polatlılı Devrimciler

KEŞAN'DA HALK KAMPANYAYA BÜYÜK İLGİ GÖSTERİYOR

Günlük gazete çıkaracağımızı sevinerek öğrendik. Böylece geniş kitlelerin sesini daha iyi duyuracağız. Biz de her devrimcinin görevi olduğuna inandığımız için Keşan'da kampanya başlattık. Halkımız kampanyaya büyük ilgi gösteriyor. Biz, Keşanlı devrimciler Edirne'den, Kars'a tüm halkımızı bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

Keşanlı Devrimciler

KİTLELERDEN ÖĞRENELİM

NASIL BİR GAZETE İSTİYORUZ?

SÖKE

Gazetenin ismi Halkın Sesi olmalıdır. Çünkü bu isim yerleşti ve tanındı.

Günlük gazete geniş işçi, köylü kitlelerini ilerleten bir içerikte olmalıdır. Buna uygun olarak haberler ve yazılar sade, keskin olmayan propaganda ve ajitasyon diliyle yazılmalıdır. Gazete, yazılarında sadece "haber veren" olmamalı, çözüm göstermeli mücadele isteği uyandırmalıdır.

Gazete faşistlerin yalan,dolan ve ikiyüzlülüklerini açığa çıkarmalı, onlara karşı mücadelenin somut yollarını göstermelidir. İki süper devlete karşı mücadele yazıları basit örneklerle, özellikle yurdumuzdan örnekler verilerek kısa, sade ve kavratıcı bir dille yazılmalıdır.

Halkın günlük meselelerine genişçe yer verilmelidir. Bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük için kampanyalar yürütmelidir. İşçilerin, köylülerin sorunları ve mücadeleleriyle ilgili röportajlar yapılmalı, bunlar bol resimlerle yayınlanmalıdır.

Bağımsızlık, yurt savunması, milli mesele ve toprak meseleleriyle ilgili görüşleniz, özellikle bu konuları öne çıkaran olaylar olduğunda açıklanmalı, çeşitli yurtsever kişilerle yapılan röportajlar yayınlanmalıdır.

Her türlü rüşvet, yolsuzluk ve vurgunculuk, Halkın Sesi'nde olduğu gibi belgeleriyle anında açığa çıkarılmalıdır. İşkence ve cinayet olayları kınanmalı, sorumluları resimleri ve görev yerleriyle birlikte teşhir edilmelidir. Gazetede Halkın Sesi'nde olduğu gibi araştırma ve incelemelere önem verilmeli bu yazılar çok uzun olmama lıdır.

Devrimci roman ve diğer sanat örnekleri tanıtılmalı, bunları okuyan ve izleyenlerle konuşmalar yapılmalıdır. Devrimci romanlar resimlenerek gazetede seri halde yayınlanabilir.

Polisin ve jandarmanın çeşitli kanunsuzlukları karşısında savunulması gereken yasal ve anayasal haklar konusunda bilgi verilmelidir. Köylülerin bu konuda bilgiye ihtiyacı var.

İşsizlik, pahalılık ve zamların sebepleri gösterilmeli, "zamlar zorunludur" şeklindeki burjuva propagandası çürütülmelidir.

Revizyonistlerin sendikalar, dernekler ve siyasi partiler içindeki faaliyetleri somut olarak açığa çıkarılmalıdır. Bunların ihanet ve düşmanlıkları, bizzat o olayları yaşayanlarla görüşmeler yapılarak duyurulmalıdır. Savaş, barış ve benzeri konularda dünya ve Türkiye devrimcilerinin görüşleri, özellikle revizyonistler yaygara kopardıkları zamanlarda açıklanmalıdır.

Gazetede dizgiye dikkat edilmeli, harf noksanlığı ve satır karışıklığı olmamalıdır. Yazılar çok küçük puntolarla yazılmamalıdır. Bir işçinin veya köylünün gazeteye günde en çok 1-2 saat verebileceğini düşünmeli ve gazeteyi bu süre için okunacak yoğunlukta hazırlamalıyız. Gazete özel gün ve durumlarda parasız ilaveler çıkarmalıdır.

Söke'den İki Devrimci

AYDIN

MORALİ KÖYLÜLERİ

Günlük gazete olayları iyi takip etmelidir. Gazete halkın anlayacağı şekilde sade bir dil kullanmalıdır. Kuruluş ve örgütlerin isimleri açık olarak yazılmalıdır. Gazetede teorik yazılar yer almalıdır. Başyazı her gün yazılmalıdır. Haftada bir de, bütün haftanın olaylarını değerlendiren bir yazı yazılmalıdır. Her gün karikatür yayınlanmalıdır. Devrimcilerin ahlak anlayışı üzerine yazılar yer almalıdır. Devrimci sanatla ilgili yazılar yayınlanmalıdır. Milli bağımsızlık meselesinde Atatürk sık sık örnek gösterilmelidir.

AKÇEŞME KÖYLÜLERİ

Halk arasında devrimciler hakkında yayılmaya çalışılan iftira ve dedikodular silinmelidir. Revizyonistlere karşı uyanıklık geliştirilmelidir. Revizyonist demagoji yıkılmalıdır.

Gazete günlük siyasi meseleleri, iyi yansıtmalıdır. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini güçlendiren kampanyalar açılmalıdır. Tarım işçilerinin sorunlarına önem verilmelidir. TİİKP Savunması'nın tarih, köylülük gibi bölümlerinden seri yazı olarak yararlanılmalıdır.

Gazete iki milliyetten halkın birliğini geliştirmeli ve pekiştirmelidir. Alevi-sünni ayrımına karşı çıkılmalı, mezhep ayrılığını körükleyen demagoji yıkılmalıdır. Halk Postası sayfası sürekli olmalıdır. Kadınların sorunlarıyla ilgili yazılar yayınlanmalıdır.

SÖKE

Gazetenin ismi Halkın Sesi olarak kalmalıdır. Günlük iç ve dış haberler öz olarak yansıtılmalıdır. Gazete halkın mücadelesini canlı resimlerle yayınlamalıdır. Hakim sınıfların yalanları teşhir edilmelidir. Onlar birçok vaadde bulunuyorlar, ama hiç birini yerine getirmiyorlar. Bunların üzerine gidilmelidir. Burjuva sanatı mahkum edilmelidir. Devrimci sanat kitlelere götürülmelidir. Her bölgenin özel durumuna göre üretim mevsimlerinde köylülerin meseleleriyle ilgili röportajlar yapılmalı, bunlar resimli olarak yayınlanmalıdır. Günlük gazetenin muhabirleri emekçiler gibi olmalı emekçilerin hayatlarını yakından tanımalıdırlar. Gazete aynı zamanda devrimcilerin birliğini sağlamaya çalışmalıdır.

Bir Grup İşçi

TEYİ
İM!

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ:

LEYLA YURDAKUL
İş Bankası Cağaloğlu Şubesi
Hesap No: 6137 Y İstanbul

AMPANYA ALMANYA'DA DA BAŞLADI

Günlük Gazeteyi Destekleme Kampanyası Al-
ınya'da da başladı. Devrimci fikirlerle karşılaşma
ş olan yurttaşlar bile kampanyaya büyük ilgi gös-
riyor. Topladığımız yardımları bekletmeden
ıdereceğiz.

Deniz Mert

ER HAFTA HARÇLIĞIMDAN
0 LİRA YOLLAYACAĞIM

Gazete için 100 lira yolluyorum. Bundan sonra
r hafta harçlığımdan 100 lira göndereceğim. E-
nden gelen yardımı yapmaya hazırım. Birimiz
pimiz, hepimiz birimiz için.

Ankara'dan Bir
Lise Öğrencisi

İZ TAŞOCAKLARINDA ÇALIŞAN
NŞAAT İŞÇİLERİ OLARAK
ÜNLÜK GAZETEYİ DESTEKLİYORUZ

Günlük gazete halkımızın mücadeleye seferber
ilmesi, kitlelerin taleplerine cevap vermesi a-
sından çok olumlu bir adımdır. Biz taşocakların-
ı çalışan inşaat işçileri olarak, açtığınız kam-
nyayı destekliyoruz. Halkımıza günlük gazeteyi
latıp, bağış istediğimizde bizi tereddütsüz des-
kliyorlar.

İzmir Şirinyer Taşocaklarında
Çalışan İşçiler

YURTTA KAMPANYA

Bağış kampanyası bütün yurtta devrimcileri
nlandırdı. Gazetemize çeşitli yerlerden kampan-
nın durumuyla ilgili haberler geliyor. Bunları
ağıda yayınlıyoruz. Bütün devrimcileri bulunduk-
rı yerde kampanyayı nasıl yürüttükleri konusunda
zetemize yazmaya çağırıyoruz.

NKARA Ankara'daki devrimciler kampanyaya
ıla başla sarıldılar. Bütün arkadaşlara örnek o-
ak bir çalışma yürüttüler. Bugüne kadar Anka-
la 625 bin lira toplandı. Ankaralı arkadaşlar çok
le paraya ihtiyaç bulunduğu bir sırada, iki gün-
75 bin lira topladılar. Bunun büyük kısmını me-
ların maaşı meydana getiriyordu. Memur ar-
ışlar ay başında maaşlarından 50 lirayı kendi-
ne ayırarak, geri kalanı gazeteye bağışladılar.

MANDAĞ Samandağlı arkadaşlar 30 bin lira
ş toplayacaklarını bildiriyorlar. Liseli arka-
ar, aralarında gazeteyi köylere nasıl ulaştıra-
arını tartışıyorlar. Bugünden köylere göre a-
rında bir işbölümü yaptılar, hatta zamanlarını
ayarladılar. Arkadaşlar, "gazeteyi Samandağ'
ıtün köylerine ulaştıracağız. Şimdi burada en
satan gazete 50 satıyor. Biz en az 150 tane
cağız" diyorlar.

VREK Devrekli devrimciler dört günde 10
ira topladılar. Belediye işçilerinin sendika top
sına giden arkadaşlar, işçilere günlük gazeteyi
tılar ve bağış topladılar. İşçiler gazeteyi her
ndan destekleyeceklerini belirttiler.

ZCE Düzce'de bugüne kadar 40 bin lira top-
. Arkadaşlar, "hedefimiz asgari 200 bin lira-
diyorlar. Onlar da görüştükleri herkesin ga-
yi çok olumlu karşıladıklarını belirtiyorlar.

İZMİR'DE BAĞIŞ MİKTARI 300 BİN

SİYASİ ÇALIŞMA KAMPANYAYI CANLANDIRIYOR

İzmirli devrimciler kasım başlarından itibaren kampanyayı yeniden düzenlediler. Derneklerde, semtlerde, çevre ilçelerde gruplar kurdular. Zaman zaman bu gruplar ortak toplantılar yaparak, kampanyanın nasıl yürütüldüğünü gözden geçirdiler. Örgütlü çalışma meyvelerini verdi ve kampanya büyük bir sıçrama gösterdi. İzmirli arkadaşlar şimdiye kadar 300 bin lira civarında bağış topladıklarını bildiriyorlar. Bu rakkam, İzmir'de şimdiye kadar açılan çeşitli kampanyalarda toplanan bağışların iki mislinden fazladır. Devrimciler bundan sonra daha sıkı çalışacaklarını söylüyor ve hataları konusunda şunları belirtiyorlar: "Topladığımız bağış miktarı hızla artmasına rağmen, kampanyayı yaygınlaştıramadık. Dar-kapıcılık hatası görülüyor. Kampanyanın başarısını sadece toplanan parayla değil, görüşülen kişi, gidilen kahve, ev, köy, yapılan toplantı ve toplantılara katılanların sayısıyla ölçmek gerekir. Bağış kampanyasıyla burada dar-kapıcılığa karşı da mücadelemizi yükseltiyoruz."

İzmir'de kız arkadaşlar emekçi kadınlara günlük gazeteyi anlatıyor ve bağış topluyorlar. Kadın işçiler devrimci bir gazete çıkacağı haberini sevinçle karşılıyorlar. Kadın işçiler üzerindeki baskıların bugünkü gazetelerde yer almadığını, günlük gazetenin kadınların sorunlarına önemle eğilmesi gerektiğini belirtiyorlar. Arkadaşlar dergimize gönderdikleri bir mektupta şunları söylüyorlar: "Emekçi bir kadın ay sonuna kadar 100 lirası olmasına ve kocasının işten atılmasına rağmen, 50 lira bağışta bulundu. Emekçi semtlerindeki kadınlarla çuvallardan kart yapıp satıyoruz. Bir yandan çuvalları işlerken, bir yandan da günlük gazetenin önemini belirten yazılar okuyoruz. Bazı kızlar gazete için çeyizlerini bağışlıyor. Şimdiye kadar gazetenin önemini kavratmada ve çevremizi seferber etmede yetersiz kalıyorduk. Bu hatalarımızı yeniyoruz."

İzmir'in Gültepe semtinden emekçiler ise şunları yazıyorlar:

"Gültepe'de maceracılar ve oportünistler günlük gazete konusunda alaycı bir tavır takınıyor ve kitlenin kafasını bulandırmaya çalışıyorlar. Mao Zedung bunlar için şöyle demektedir: 'Sadece alışılagelmiş yolda yürüyenler halkın çoğunluğunu daima küçümserler. Ortaya yeni bir şey çıkmaya görsün, hemen reddederler ve buna karşı çıkarlar. Daha sonra haksız olduklarını kabul ederler ve biraz da özeleştiri yaparlar. Ama bir yeni olan her şey karşısındaki davranışları daima budur.' Bizdeki oportünistler de aynı tutum içindeler. Dün her türlü yayına karşı çıkıyorlardı. Hayat bunların görüşlerini mahkum etti. Utana, sıkıla bir 'özeleştiri' yaptılar. Şimdi günlük gazetenin karşısına yine beş sene önceki safsatalarıyla dikiliyorlar. Kafa, aynı kafa. Ama halk, bunların tersine günlük gazeteyi candan destekliyor.

"Gazetemiz için yakın çevremizden 75 bin lira toplamayı hedef alıyoruz. Bütün arkadaşlar gönüllü olarak bağışta bulunuyorlar. Bu rakkamı bulacağız. Beş arkadaşımız gazeteye bağışta bulunmak için beton döktüler. Mali kampanyadaki hatalarımızı şöyle saptadık: Günlük gazetenin önemini kavramamak ve dar-kapıcılık! Daha önce kampanya birkaç arkadaşın kişisel çabasıyla yürütülüyordu. Çoğu arkadaş göreve sıkıca sarılmıyordu. Gazetenin önemini kavramak için yaptığımız siyasi çalışmada ve işbölümünden sonra kampanya canlandı."

Günlük gazete çıkacağı haberini İzmirli gençler de coşkuyla karşıladılar. Diğer akımların etkisi altındaki arkadaşlar da kampanyaya yardım ediyorlar. Bir okulda H. Kurtuluşu'nun etkisi altında bulunan bir arkadaş günlük gazete için bağış topluyor. Devrimci Yol ve Kurtuluş grubundan iki arkadaş da bağış toplayacaklarını belirttiler ve makbuz istediler. İzmirli gençler Aralık ayı sonuna kadar üniversite ve liselerde 200 bin lira toplamayı hedef alıyorlar. 10 Kasım tarihine kadar 35 bin lira topladılar. Kredi alan üniversiteli arkadaşlar paralarının tamamını veya büyük bir kısmını gazeteye bağışlayacaklarını söylüyorlar. 10 arkadaş şehir içinde yapılan bir anket çalışmasına katıldılar. Bunun 8 750 liralık gelirini gazeteye bağışladılar.

Mimar ve mühendisler şimdiye kadar 47 500 lira bağış topladılar. Sanatçı arkadaşlar ise 7 500 lira bağışta bulunarak kampanyaya katıldılar.

Hayat devrimci siyasetleri doğruluyor

Siyasetlerin kısa süreler içinde sonuç vermesi genellikle güçlerin yeniden saflaştığı ve mücadelenin şiddetlendiği geçiş dönemlerine özgü bir olaydır. İki süper devletin yurdumuz üzerindeki hegemonya çatışmasının şiddetlendiği ve sosyal-emperyalist etkinliğin giderek arttığı son üç yıldır Türkiye böyle bir süreci yaşamaktadır. Bu süreç boyunca çeşitli akımların çeşitli siyasetleri pratikte sınanma olanağı buldu. Birçok gerici ve oportünist siyaset daha ortaya atılmadan çürüyüp giderken, proletarya hareketinin temel meselelerdeki siyasetleri önemli başarılar kazanarak halka güven verdi.

NE AMERİKA NE RUSYA

Sovyetler Birliği'nin artık sosyal-emperyalist bir ülke haline geldiğini, proletarya hareketi mücadeleye atıldığı ilk günlerden beri 1970 başlarından bu yana savunmaktadır. 1974'te ise AYDINLIK yayın hayatına yeniden başlarken iki süper devletin yurdumuz üzerindeki hegemonya çatışmasının gittikçe şiddetlendiğini belirtiyor ve sosyal-emperyalistlere karşı mücadele görevini tespit ediyordu. 1975'in ilk aylarında AYDINLIK "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını ileri sürdüğü zaman ise revizyonistler ve henüz kafalarındaki köklü önyargıları yıkamamış birçok devrimci, bu siyasetin yüz kişiyi bile arkasından götüremeyeceğini söylüyorlardı. Aradan geçen kısa zaman, proletarya hareketinin gerçeklere dayandığını ve kitlelerin bağımsızlık ve devrim isteğini temsil ettiğini ortaya koydu. 1975 ortalarında kaldırdığımız bağımsızlık bayrakları şimdi emekçi halkın elinde dalgalanıyor. Proletarya hareketinin stratejik sloganı, ilk başta ona karşı çıkmış olan birçok akım ve kişiye de kendini kabul ettirdi. Sloganımız o derece yaygınlık kazanmıştır ki, nerdeyse artık onun ilk olarak kim tarafından ileri sürüldüğü bile unutulmuş bulunuyor. Bu gerçek, Türkiye halkının bağımsızlığına ne derece düşkün olduğunun yeni bir kanıtı ve sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının emperyalist hayallerine indirilmiş ağır bir darbedir.

AYDINLIK, iki buçuk yıl önce dünyada olduğu gibi ülkemizde de bütün siyasi güçlerin yeniden bir saflaşma içinde bulunduğunu öne sürdüğü zaman, çoğu kimse kış uykusunda bulunuyordu. Revizyonistler ve sosyal-emperyalist efendileri bu kış uykusundan yararlanarak etkilerini artırmaya çalışıyorlardı. Proletarya hareketi, bugün artık Amerikan emperyalizmine karşı tutumun yurtseverlik için yeterli olmadığını, daha da önemli olarak sosyal-emperyalizme karşı çıkmak gerektiğini, revizyonistlerle hiç bir ittifak yapılamayacağını, aksine, ittifakın özellikle Rusya'ya karşı yapılması gerektiğini belirttiği zaman büyük itirazlarla karşılaşmıştı. Artık bu gerçekler de kendini kabul ettirmiş bulunuyor. Şimdi bütün siyasi güçler Rusya'ya uzaklık ve yakınlığına göre değerlendiriliyor. İki yıl içinde her siyasi akım, her siyasi güç değişen şartlara göre yönünü ya yeniden belirlemek zorunda kaldı ya da bugünün temel gerçeğine göre parçalandı. Artık Yeni Çarların, Amerikan emperyalistleriyle birlikte ve onlardan daha tehlikeli baş düşman olduğu gerçeği, günlük olaylar içinde seçilmeye başlandı. Proletarya hareketinin önyargıları yıkmak ve iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı çıkan bütün güçlerle birleşmek şeklindeki siyaseti büyük güç topladı. Bugünün gerçeklerine uygun biricik devrimci siyasetin bağımsızlık ve savaşa hazırlık siyaseti olduğu kendini gittikçe daha geniş çevrelere kabul ettirdi.

İŞGALE NİHAYET, KIBRIS'A HÜRRİYET

"Kıbrıs'a askeri müdahale, Türkiye'yi iki süper devlet arasındaki hegemonya çatışmasının daha fazla içine çekmiş ve sonu karanlık maceralara sürüklemiştir. Bu durum, derinleşen dünya buhranı şartlarında, Türkiye'nin özel olarak daha da ağır buhranlara sürüklenmesinde önemli bir dış etken olmaktadır." AYDINLIK bunu 19 Kasım 1974 tarihli 41. sayısında yazmıştı. Türkiye'de bütün çelişmelerin gelişmesini etkileyen ve belirleyen baş çelişmenin dış çelişme olduğu gerçeği, üç sene gibi kısa bir zaman içinde kendini herkese kabul ettirdi. Türkiye'de irili ufaklı bütün sorunları dış meselenin belirlediğini ve dış meselelerin de Kıbrıs'ta düğümlendiğini söylemek artık proletarya hareketinin ayırdedici bir özelliği değildir. Bu gerçekler günlük gazetelerin köşe yazılarının, siyaset ve devlet adamlarının günlük demeçlerinin değişmez unsuru haline gelmiştir.

Proletarya hareketi Kıbrıs'ın işgalini ilk günden mahkum etti. Fetihçiliğin iki süper devletten güç almak zorunda olduğunu ve bugünkü şartlarda işgalin sadece sosyal-emperyalistlere daha çok boyun eğmek sonucunu doğuracağını vurguladı. "İşgale Nihayet Kıbrıs'a Hürriyet" sloganını tek başına ve cesaretle öne sürdüğümüzde, arkadaşlarımız on yıllar tutan hapis cezalarına çarptırıldı. En başta revizyonistler olmak üzere her türden oportünist, işgali desteklemek üzere kollarını sıvadılar. Ancak üç yıl içinde öyle bir noktaya gelindi ki, işgale son verilmesi Türkiye'nin can alıcı meselesi olarak ortaya çıktı. Devrimci siyasetimiz halkın desteğini kazanırken, hakim sınıflar içinde de işgale son vermenin zorunluluğu kendini daha güçlü hissettiriyor. Yunanistan'la dostluk siyasetimiz de öyle. Türkiye ile Yunanistan arasındaki ilişkilerin bir savaş tehlikesi yaratacak gerginliğe ulaştığı bir sırada, 1976 Ağustosunda "Yunan ulusuna çiçek gönderiyoruz" sloganını atmamız, neredeyse milli ihanet olarak damgalanmıştı. Şimdi daha açık görülmektedir ki, milli ihanet Yunanistan'a karşı düşmanlık körüklemek ve Rus sosyal-emperyalistlerine kapıları açmaktır. O zamanlar Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir savaşın iki ülkede de devrimci durum yaratacağını öne süren Halkın Kurtuluşu cinsinden oportünistler de vardı. Onlar proleter devrimcilerin ideolojik mücadelesi sonunda bu emperyalist teorilerini nereye saklayacaklarını şaşırdılar.

REFORMCULUK REVİZYONİZMLE AYNI SEPETE KONAMAZ

AYDINLIK, reformculukla revizyonizmi aynı sepete atan görüşlerle başından itibaren mücadele etti. CHP ile revizyonistler arasında daima bir ayrım yaptı ve esas darbeyi daima Rus beşinci koluna indirmeye özen gösterdi. Üçlü oportünistlerin herkesi düşman gören, her şeyi birden devirme çizgisini revizyonist bir çizgi olarak eleştirdi. Onların siyaseti revizyonistlerin güç toplamasına hizmet eden bir siyasetti. Bu sebeple sahte TKP'nin sürekli övgüsünü kazandılar. İ. Bilen revizyonistleri, proletarya hareketini ise esas hedef aldı. Proleter devrimci hareket doğru çizgisinin, CHP tabanı ile birleşerek, CHP'nin Rus beşinci kolu ile arasına sınır çekmesi için çaba harcamak olduğunu gösterdi. CHP'yi, Rus beşinci kolunun CHP'nin sırtından güçlenmesine meydan vermemeye çağırdı. CHP'nin ancak Milli Kurtuluş Savaşımız sırasındaki Müdafayı Hukuk ruhuna dönerek birliğini koruyabileceğini ve halkın desteğini alabileceğini savundu. Seçimler sırasında Rus beşinci kolunun CHP listelerine sızma çabalarını teşhir etti. Bugün CHP'deki kıpırdanışlar ve sahte TKP'nin son manevraları devrimci siyasetin yeni bir başarısını gösteriyor. İ. Bilen kliği, sahtekarca CHP'yi destekliyor görünme çabasını bir yana bırakarak CHP'yi bölme taktiğini açıkça ilan etmek zorunda kalmıştır.

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ SENDİKALAR İŞÇİNİN

Proleter devrimci hareketin Rus beşinci koluna karşı bütün güçleri birleştirme siyasetinin en belirgin başarısı ise DİSK'teki son gelişmelerdir.

Proletarya hareketi DİSK içindeki revizyonistlerin bir avuç olduğunu, kitleler içinde bir desteğe sahip olmadıklarını, bütün güçlerini efendileri Rusya'dan aldıklarını bundan iki buçuk yıl önce tahlil etti. İşçi sınıfımıza sonuna kadar güvendi. "Kıralım revizyonist zinciri sendikalar işçinin" sloganıyla ifade ettiği revizyonistleri tecrit siyasetini sabırla uyguladı. HALKIN SESİ, 30 Eylül 1975 tarihli 25. sayısında "DİSK içinde sosyal-emperyalizmin beşinci kolunu kırma mücadelesini esas almalıyız" diyordu. Proletarya hareketi, Rus beşinci kolunun DİSK içinde Aydın Meriç ve Mehmet Ertürk çetesi tarafından temsil edildiğini açıkladı ve bütün mücadeleyi bu çetenin teşhiri noktasında yoğunlaştırdı. Şimdi DİSK'ten kovulan "uzman" maskeli Rus ajanlarını iki sene önceden teşhir etmeye başladık. İşte şimdi AYDINLIK'ın bu tahlil ve siyasetlerinin başarısını yaşıyoruz. Kartal'da Halit Erdem'i tepetaklak eden ve Alibeyköy'de Mehmet Ertürk'ü önüne katıp kovalayan işçi sınıfımız, tayin edici gücün, bir avuç Rus beşinci kolunda değil, işçi sınıfında olduğunu ve AYDINLIK'ın tahlil ve siyasetlerinde ne kadar haklı olduğunu gösterdi. İşçi sınıfı sadece revizyonistlere ağır bir darbe indirmekle kalmadı. Aynı zamanda Üçlü Oportünist Blokun oportünist görüşlerini de yıktı.

Proleter devrimci hareket, DİSK içinde revizyonist ağalarla reformcu sendikacıların aynı kefeye konmasına karşı mücadele etti. HALKIN SESİ, Halkın Kurtuluşu'nun her şeyi birden devirme siyasetinin DİSK'i revizyonistlere terketmek anlamına geldiğini açıkladı. Biz revizyonist beşinci kola karşı birleşebilecek herkesin birleşmesini savunduk. CHP'li sendikacıları, revizyonist ağaların kendi sırtlarına basarak yükselmelerine meydan vermemeye ve Türkler-Meriç-Ertürk çetesinin suçlarına ortak olmamaya çağırdık.

FAŞİZM GERİLİYOR HALKIN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

AYDINLIK, 1974 Kasımında yayın hayatına yeniden atılırken şöyle yazmıştı: "Hakim sınıflar halkın yükselmeye başlayan mücadelesi ve ağırlaşan buhran şartlarında gittikçe sosyal-barış ve reform sloganlarına sarılmakta, büyük burjuvazi içinde CHP etrafında toplanma eğilimleri güçlenmektedir. 12 Mart faşizminin ideologları bugün CHP'nin katılmadığı bir hükümet düşünememektedirler. ... Bugün gelişme eğilimi devrim dalgasının kabarması ve faşizmin gerilemesi yönündedir. ... Şimdi kitleleri, anti-emperyalist, demokratik hedefler etrafında ve daha iyi hayat şartları için harekete geçirmenin zamanıdır." Proletarya hareketi üç senedir bu tahlili defalarca ortaya koydu ve bu tahlilin ışığında belirlediği siyaseti izledi. Ve bu üç sene boyunca revizyonistler sürekli olarak "faşizmin tırmandığı" teorilerini yaymaya çalıştılar. Üçlü Blok da sahneye "faşizmin tırmandığı" şarkısını söyleyerek çıktı ve revizyonistlerin "terör geliyor" diye bağırdıkları her seferinde "kanlı terör geliyor" diye bağrışarak yankı verdi. Revizyonistler "fa-

şizm tırmanıyor" teorisiyle halkın mücadelesini sindirmek kendi tırmanışlarını örtbas ederek faşizme karşı mücadele saflarına sızıp güç toplamak ve sosyal-emperyalist efendilerinin Türkiye üzerinde artan etkinliğini maskelemek istiyorlardı. Üçlü Blok ise kafasını revizyonistlere kiraya vermişti. Aradan geçen üç yıl, özellikle son günlerin gerçeği AYDINLIK'ın tahlillerinin ne kadar doğru olduğunu gösterdi. Üç yıl boyunca kitlelerin mücadelesi gerilemek şöyle dursun giderek yükseldi ve bugün yeni bir yükselişin eşiğine geldi. Öte yandan hakim sınıflar içinde bir CHP (veya daha iyisi bir AP-CHP koalisyonu)iktidarı eğilimi daha da güçlendi. Bir eğilim olmaktan çıkarak kısa zamanda gerçekleştirilmesi söz konusu bir çözüm olarak ortaya çıktı. Artık "faşizmin tırmandığı" teorisi çöp sepetini boylamış ve proleter devrimci siyaset bu alanda da doğrulanmıştır.

MC'Yİ DÜŞÜRMENİN EN DEMOKRATİK YOLU: GENEL GREV

MC iktidarını düşürmenin en demokratik yolu olarak Nisan 1976'da "Tüm çalışanların grevini" önerdiğimiz zaman böyle bir mücadelenin mümkün olduğuna inananların sayısı parmakla sayılacak kadar azdı. Ama üzerinden altı ay bile geçmeden on binlerce işçinin DGM yasasını çıkartmamak amacıyla giriştiği genel grev geldi. Çünkü AYDINLIK kitlelerin gerçek durumuna ve isteklerine tamamen uygun biricik mücadele biçimini önermişti. Revizyonist ağalar kitlelerin tabandan gelen baskısı sonunda başlatılan grevi ilk gününden itibaren arkadan harçerlediler. Şimdi ise genel grev artık herkesin kabul ettiği bir mücadele biçimi olmuştur.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ

Bugün gençlik konusunda hemen herkesin temel sloganı: "Öğrenim özgürlüğü can güvenliği" dir. Bu sloganı ilk olarak ortaya attığımızda özellikle bir kısım maceracı bunun sınıf mücadelesine aykırı olduğunu öne sürmüştü. Onlar sınıf mücadelesi dedikleri şeyi "ilk okullara kadar indirmekten" dem vuruyor ve "kimden özgürlük istiyorsunuz, kimden can güvenliği istiyorsunuz?" diye soruyorlardı. Ancak AYDINLIK'ın sloganı kitlelerin yüreğinden yükselmişti. Gençlik mücadelesini etrafında birleştirebileceğimiz, gençlik kitlesini uğrunda mücadeleye seferber edebileceğimiz, gençliğin halkla birleşmesini sağlayacak ve faşistleri tecrit edecek biricik slogan buydu. Bu sebeple ona karşı konamazdı. Şimdi ise bir kısım maceracı onun sadece sözünü aldılar fakat özüne karşı çıkmaya devam etmektedirler. Proletarya hareketi bu sloganın özünün hayata geçirilmesi için mücadele etmekte ve "Öğrenci kimliği olan herkes can korkusu olmadan okullara gidebilmelidir" şiarını yükseltmektedir. Önümüzdeki dönem bu sloganın zaferini de hep birlikte yaşayacağız.

PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

Son olarak proletarya hareketinin izlediği proleter devrimcilerin birliği siyasetine değinmeliyiz. Çok değil bir yıl önce Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu şefleri ortalıkta "küçük dağları biz yarattık" diye dolaşıyorlardı. Onlar AYDINLIK'ın birlik çizgisine, yani Marksizme direndiler, bölücülük ve proletarya hareketine düşmanlık yaptılar. Bölücülerin, sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşanların yıkılacağını söyledik. Ve yıkıldılar.

İşte şimdi Türkiye proletarya hareketi Marksist ideolojisinden ve doğruluğu pratikte sınanmış siyasetlerinden güç alarak Türkiye'nin yiğit işçilerini ve yoksul köylülerini saflarında birleşmeye çağırmaktadır.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

ERZİNCAN

Gülsüm Gülveren (ev kadını), Ümit Gülveren(işçi), Neslihan Özkan, Kelime Şahin, Mesa Akpolat, Gülnaz Akpolat, Kezban Özkan, Turabi Çevik, Nimet Özkan, Türkan Soylu (ev kadını), Esma Dereli, Sevim Dereli (ev kadını) Hasan Dereli (işçi), Huriye Demirbilek (ev kadını), Gülhanım Demirbilek (ev kadını) Hüsniye Demirbilek (ev kadını), Ulviye Demirbilek (ev kadını), Ahmet Yaman; öğrenciler: Kibriye Gülveren, Cihangir Yıldırım, Süleyman Gerçek, Sevim Şahin, Emine Şahin, Hülya Soylu, Leyla Soylu, Zübeyde Dereli, Tülay Demirbilek :

"Bizler, Milliyetçi Cephe hükümetinin Amerika'dan sonra yurdumuzun kapılarını Rusya'ya da açmasına karşı çıkıyoruz. Bizler halkımızın bağımsızlık mücadelesini örnek alarak bugün ülkemizin başına bela kesilmiş olan Yeni Rus Çarlarına karşı da kararlı bir şekilde mücadele edeceğiz.

"Rusya ile işbirliği anlaşmasına hayır!

"Yıkılsın milli bağımsızlığın ve halkın düşmanı MC!"

BOLU

Seben'den Sabahattin Yılmaz, Yahya Fidan, Turan Yaman, Bahattin Yılmaz, İlhami Okay, Yavuz Okay, Ercan Atan, Fatih Turan, Nuri Ay, Abdullah Tekmen, Orhan İşcan, Metin Tekmen, Ünal Kazan, Çetin Güler, Abdullah Özcan:

"Biz yurtseverler Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye'ye dayattığı 'işbirliği ve dostluk' adı altındaki gerici anlaşmaya karşı çıkıyoruz. Yurdumuzun ne Amerika'ya ne de Rusya'ya satılmasına izin vermeyeceğiz."

ADANA

Ceyhan'ın Misis nahiyesinden İbrahim Sakman (işçi) Aziz Taşcı (işçi), İzzet Dalyan (yazar ve şair) :

"2. MC anlaşmalar yoluyla yurdumuzu Rusya'ya daha da bağımlı kılmak istiyor. Rusya gibi daha tehlikeli bir zalimle yapılmak istenen son anlaşma halkımızı köleleştirecektir.

"Rusya ile MC'nin yapacağı bu anlaşmaya karşı mücadele etmeli, miting ve yürüyüşler yapmalıyız.

"Kurtuluş savaşı gibi zengin bir bağımsızlık geleneğine sahip olan halkımız başta Rus sosyal-emperyalizmi olmak üzere Amerikan emperyalizmine gerekli dersi eninde sonunda verecektir."

İşçiler: Ali Kaya, Hasan Koç, Ali Koç, Hüseyin Ciniviz, Gazi Koç, Cemal Altınbulak, Ahmet Küçükbuz, Murat Yazbahar, Ethem Terzi, Rüstem Terzi, Mustafa İnan; öğretmenler: Hasan Demiral, Gülgen Yazgül; öğrenciler: Adnan T. Kurşat, Hüseyin Kınık, Muhammet Uslu; emekli: Hamit Küçükbuz:

"Biz yurtseverler ve devrimciler Yeni Rus Çarlarıyla imzalanmak istenen 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasına karşı çıkıyoruz. Bu anlaşma bizi Sovyet sosyal-emperyalizmine kalın zincirlerle bağlayacaktır. Tüm yurtseverler, emekçi halkımız, tüm devrimciler bizi sömürmek isteyen Yeni Çarlara karşı her yerde mücadele vermelidir."

Nükhet Üçin:

"Yeni Çarlarla yapılacak olan 'işbirliği' anlaşmasını kınıyor ve Halkın Sesi'nin açtığı bu kampanyayı destekliyorum. Rusya'yla yapılacak hiç bir anlaşma bize faydalı olamaz. Her an bizi hegemonyası altına almak için çalışan bu süper devletle yapılacak anlaşmaya karşı çıkıyorum."

Ökkeş Balım:

"Ben emperyalist Rusya ile yapılan anlaşmayı dostluk anlaşması olarak görmüyorum. Bu anlaşma yurdumuzun bağımsızlığı açısından sakıncalıdır. Tüm yurtseverlerin bu anlaşmaya karşı çıkmaları gerekir. Halkımız sosyal-emperyalistlerin heveslerini kursaklarında bırakacaktır."

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 546 yurttaş katıldı. Elimize geçen imzaların illere göre dağılımı şöyle:

TUNCELİ: Pülümür'de oynayan Halk Tiyatrosu'nun oyunundan 168, Zeve köyünden 51, Pülümür'ün Dereköyü'nden 40, Hasangazi köyünden 8, Çobanyıldızı köyünden 33, KAYSERİ : Pılpınar köyünden 55, içinden 17, ADANA : Ceyhan'ın Misis nahiyesinden 17, içinden 42, ERZİNCAN'dan 27, İSTANBUL : Çapa'dan 23, İZMİR : içinden 13, Şirinyer Halk Dayanışma Derneği'nden 5, ISPARTA : Gelendost'un Çaltı köyünden 18, BOLU : Seben'den 14, ANKARA : Türkiye Elektrik Kurumu memurlarından 9, DİYARBAKIR'dan 6 imza.

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 88.473'e ulaşmış bulunuyor. Şimdiye kadar gelen imzaların illere göre dağılımı şöyle :

İSTANBUL	10 729	DİYARBAKIR	1 614	AMASYA	464
ANKARA	9 883	DENİZLİ	1 601	BURSA	472
TUNCELİ	7 060	TRABZON	1 435	KOCAELİ	419
K.MARAŞ	6 881	BOLU	1 271	ZONGULDAK	371
İZMİR	6 636	ELAZIĞ	1 171	ÇORUM	369
G.ANTEP	4 634	B.ALMANYA	1 127	ADIYAMAN	239
ADANA	4 605	İÇEL	1 091	UŞAK	233
SİVAS	2 885	AYDIN	742	MUŞ	225
ERZİNCAN	2 822	ANTALYA	676	GİRESUN	215
MANİSA	2 627	TOKAT	651	İSVİÇRE	215
HATAY	2 300	KAYSERİ	590	AFYON	212
MUĞLA	2 167	ORDU	556	VAN	206
MALATYA	1 956	ESKİŞEHİR	517	ÇEŞİTLİ İLLER	4 629
KONYA	1 852	ISPARTA	477		
				TOPLAM	88 473

"PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ" KİTABINI İNCELEYELİM:

Marksizmin revizyonizme, birlik çizgisinin bölücülüğe karşı zaferi

AHMET KARADUT

AYDINLIK Yayınları geçtiğimiz ay, AYDINLIK'ın proleter devrimcilerin birliği konusunda izlediği çizgiyi ortaya koyan bir kitap çıkardı. Proleter Devrimcilerin Birliği adını taşıyan 184 sayfalık kitabın fiyatı yirmi liradır. Kitap, proleter devrimcilerin birliği konusunda en önemli yazı ve belgelerle, oportünist tekkeleri terkederek AYDINLIK saflarına katılan devrimcilerin çağrılarını içeriyor. Kitap, Marksizmin revizyonizme, birlik çizgisinin bölücülüğe ve proletaryanın açık yürekli ve dürüst tutumunun burjuvazinin hile ve tertiplerine karşı zaferini belgeliyor. Okuyucu bu zaferin kazanılması için yürütülen mücadeleyi kitap boyunca adım adım izliyor. Ancak kitabın değeri bundan ibaret değildir. Proleter Devrimcilerin Birliği kitabı bize aynı zamanda, bir siyasetin ortaya konuşu ve tam zafere kadar titizlikle uygulanışı konusunda parlak bir örnek sunuyor. Siyasetin uygulanacağı somut şartların ve süreç boyunca rol oynayacak bütün güçlerin bilimsel bir tahlili; her an kitlelerin talebine uygun bir tutum; uzun vadeli hedefe bağlı önerilerin tam zamanında öne sürülüşü; her aşamada ana darbenin ve ana vuruş yönünün açıklıkla belirlenişi; önerilerin verebileceği sonuçların ayrıntılı tahlili; hiç bir gelişmeyi tesadüfe bırakmayan bir değerlendirme ve hazırlık: İşte AYDINLIK'ın birlik siyasetini zafere götüren sürecin özellikleri bunlardır. Bu sebeple Proleter Devrimcilerin Birliği aynı zamanda bir siyaset dersi kitabıdır.

HER YOL BİRLİĞE ÇIKIYORDU

AYDINLIK 1 Mayıs 1976'da kendine "proleter devrimciyim" diyen herkesi birliğe çağırdı. AYDINLIK aynı zamanda, ideolojik birlik temelinin yaratılması için somut bir plan getirdi. Bu plan "eylem birliği sağlanmasını, taban örgütlerde birleşilmesini ve ortak ideolojik temeli yaratmak için bütün çabaların birleştirilmesini" içeriyordu. HALKIN SESİ, 4 Mayıs'ta Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik (Halkın Yolu) dergilerine birleşme önerisi yaparak AYDINLIK'ın çağrısını tamamladı. AYDINLIK'ın siyaseti karşısında Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu yöneticilerinin önünde önerimizi kabul etmek veya reddetmek şeklinde iki yol vardı. Ancak bu iki yol da aynı noktaya çıkıyordu: Türkiye proleter devrimcilerinin birliği. Ya AYDINLIK'in önerisini kabul edecekler, birlikte yürütülecek ideolojik mücadele sonunda birlik sağlanacak, veya reddettikleri takdirde oportünizme ve bölücülüğe batarak yıkılacaklar ve proleter devrimcilerin tek tek katılması yoluyla birlik sağlanacaktı. "Proleter devrimcilerin birliği için getirdiğimiz bütün öneriler, AYDINLIK'ın Marksist çizgisini derinleştirerek birleşme önerileridir. İster bütün grupların dağıtılarak tek tek bütün proleter devrimcilerin AYDINLIK'ın Marksist çizgisinin derinleştirilmesi temelinde birleşmesi şeklinde olsun, isterse proleter devrimcilerin tek tek AYDINLIK'a katılmaları şeklinde olsun, en yüksek düzeydeki birliğin özü ve temeli aynı olacaktır." (s. 88) Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu yöneticileri önerimizi reddederek, proleter dev··mcilerin birliğini önleyebilecekle.ini sandılar. Böylece mücadele yeni bir aşamaya girmiş oldu.

AYDINLIK'IN SİLAHLARI: MARKSİZM VE YIĞINLARA İNANÇ

HALKIN SESİ 26 Mayıs'ta "Halkın Kurtuluşu dergisi, ortak bir yayın organı çıkarma önerisini kesinlikle reddettiğine göre bu ideolojik mücadeleyi dergimiz sayfalarında da yürütebiliriz" diye yazdığı zaman taraflar hangi silahları ellerinde tutuyorlardı ve hangi yöntemleri seçmişlerdi? AYDINLIK'ın elinde "yarım yüzyılı aşan mücadelelerde yaratılan ve yakın zamanda AYDINLIK tarafından devam ettirilen Türkiye Marksist hareketinin teori, program ve siyasetleri" bulunuyordu ve hangi grup içinde olursa olsun Türkiye'nin bütün proleter devrimcilerinin ve halkın güçlü birlik isteğini temsil ediyordu. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu yöneticileri ise Marksizme direndikleri sürece revizyonizmin çürük mallarına el atmak ve maceracı geçmişlerine dayanmak zorunda kalacaklardı. "İlkeler" diye gürültü yaptıkları halde tutarlı hiç bir ilkeye sahip değillerdi. Bölücülükte ısrar ettikleri sürece bütün proleter devrimcilerin nefretini kazanmaktan kurtulamayacaklardı. AYDINLIK en başından açık ideolojik mücadeleyi ve tabandan birliği esas alırken şimdiki Üçlü Oportünist Blokun şefleri uzlaşma ve kapalı kapılar ardında pazarlık yolunu seçtiler. Proleter devrimci harekete saldırı ve küfür kampanyasına giriştiler. Bu silahlarla ve bu yöntemlerle yıkılmaktan kurtulamayacaklarını AYDINLIK onlara en başından açıkladı: "Proleter devrimcilerin birliği meselesinde de, biz bütün devrimcilerin ortak çabasına, Marksizmin yenilmez gerçeğine ve halk yığınlarına inanıyoruz. ... Fikirlerimizi savunduğumuz zaman, bırakalım küfür edilmesini, üzerimize fiilen saldırıldığı da olmuştur. Fakat bu tür mücadele yöntemleri, savunduğumuz görüşlerin yayılmasını ve bugün geniş devrimci çevrelerde benimsenmesini engelleyememiştir." (s. 31)

AYDINLIK, şimdiki Üçlü Oportünist Blokun şeflerinin bütün entrikalarını, AYDINLIK'ı dışarda bırakarak gerçekleştirmeye çalıştıkları oportünist birlik çabalarını teşhir etti. Halkın Kurtuluşu'nun birlik konusunda 1975'ten beri sürdürülen çalışmaları inkar etmesi üzerine görüşme tutanaklarını açıklayarak gerçeklerin proleter devrimciler ve halk tarafından öğrenilmesini sağladı. 1 Haziran 1976'da çıkan 64. sayılı AYDINLIK ise şunu tespit etti: "Son zamanlarda ise, bir grup devrimci arkadaştaki ideolojik ilerlemenin durduğunu ve tutucu eğilimlerle uzlaşmanın ağır bastığını görüyoruz". AYDINLIK o dönemde sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma eğiliminin Halkın Kurtuluşu merkezinde yoğunlaştığını tespit etti ve ana mücadele noktalarını ortaya koydu: "1. Sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma, 2. Yakın geçmişin kalıntısı olan maceracı görüşler ve 'sol' çocukluk hastalıkları, 3. Dar-kapıcılık ve grupçuluk". (s. 33) 1 Eylül tarihli 67. sayılı AYDINLIK, "Geçmişi Olmayanın Geleceği de Olamaz" gerçeği üzerinde durarak, Üçlü Oportünist Blokun iflasının kaçınılmazlığını haber veriyordu: "Lenin'in dediği gibi 'teorinin olmayışı, devrimci bir akımın var olma hakkını ortadan kaldırır ve onu eninde sonunda kaçınılmaz olarak siyasi iflasa mahkum eder'." (s. 71)

AYDINLIK başından itibaren, proleter devrimcilerin birliği için ideolojik mücadeleye en geniş devrimci kitleyi katma siyaseti izledi. Tekke şeflerinin koltuk pazarlığı yoluyla birleşme taktiğine kararlılıkla karşı koydu ve bu yöndeki çabaları her defasında teşhir etti. Üçlü Oportünist Blokun şefleri proleter devrimci birlik çizgisine karşı çıktıkça oportünizme battılar ve devrimci kitlelerden daha çok koptular. Onların bu konudaki çürük noktası, gün ışığına çıkmaktan, yani kitlelerin önünde mücadele etmekten korkmalarıydı. AYDINLIK ortak dergi çıkarma konusunda onlara şöyle soruyordu: "Eğer proleter devrimci siyasetle yan yana olmaktan korkmuyorsanız, revizyonizmin saldırılarına hedef olmaktan korkmuyorsanız, tekkenizin yıkılmasından korkmuyorsanız bütün bunlar niçin olmasın? Eğer savunacak programınız ve siyasetleriniz varsa, on beş gün sonra geri almayacağınız konusunda devrimcileri inandıracağınız görüşleriniz varsa, niçin böyle bir dergi çıkarılmasın?" (s. 73)

AYDINLIK, kitlelerin kendi tecrübeleriyle görmelerini, oportünist şefleri tanımalarını sağlamak için sabırlı ve devrim yolunu herkesin önünde açık tutan bir çizgi izledi. İlk birlik çağrısından dört ay sonra ve Halkın Kurtuluşu'nun sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgisine ağır darbeler indirmiş olarak birlik planını bir kere daha açıkladı. Bu plana göre birinci olarak, birlik, ancak teori, program ve siyasetler üzerinde anlaşılarak gerçekleşebilirdi. İkinci olarak, bu teori, program ve siyasetlerin yaratılması için bugüne kadar verilen mücadele bir miras olarak benimsenmeli, revizyonizm ve her türden oportünizm mahkum edilmeliydi. Üçüncü olarak, tabandan birlik esas alınmalıydı.

AYDINLIK, BLOKU BİR KERE DAHA MİNDERE ÇAĞIRIYOR

Kasım 1976'da AYDINLIK, "Revizyonizme karşı olan bütün devrimci grupları Türkiye devriminin yolu ve programı ile ilgili görüşlerini kitlelere açık bir dizi toplantıda ortaya koymaya ve tartışmaya" çağırdı. (s. 90) Üçlü Blokun şefleri ge ne köşeye sıkışmışlardı. Ne yapabilirlerdi? Ya önerimizi kabul ederek kitlelerin karşısına çıkacakla ve oportünist fikirlerinin çürütülmesine razı olacaklar, ya da kaçacaklardı. Her iki durumda da kazançlı çıkacak olan devrim ve devrimcilerin birliğiydi. AYDINLIK'ı hiç bir noktayı açık bırakmayan önerisi tekke şeflerinin sonunu yaklaştırdı. Kaçtılar. Artık Türkiye'ni bütün proleter devrimcileri onları boş olduğunu, revizyonistlerden aşırdıkları çürük silahlardan başk malları olmadığını açıkça gördü Blokun şefleri bizzat kendi tabanla rından gelen "niçin kaçıyorsunuz

sorusuna cevap veremez hale gel - diler. AYDINLIK'ın önerisi okadar derin bir etki yarattı ki, başlangıçta reddeden Halkın Yolu şefleri tam beş ay sonra yarım ağızla "tartış - ma toplantıları düzenlenmesi uğruna" çalışmaktan söz etmek zorunda kaldılar. AYDINLIK, oportünist şefleri tartışmayı reddetmesi üzeri - ne şu yorumu yaptı: "Marksistlerin ideolojik mücadele alanından kaç - tıkları dünyanın hiç bir yerinde görülmemiştir." (s. 99) Yani blokun şeflerinin kendilerine taktıkları gazoz kapakları dışında Marksistlikle en küçük ilgileri yoktu. AYDINLIK aynı sayısında başka bir olayı daha yorumluyordu: "Gelişmeler AYDINLIK'ın bütün proleter devrimcilere yaptığı birlik çağrısının gerçeğe da yandığını göstermektedir. Yurdu - muzda son yıllarda revizyonizme karşı proleter devrimcilerin verdiği mücadele bu temeli yaratmıştır." (s.100) Artık blokun sosyal-emperyalizm ve revizyonizmle uzlaşma çizgisini terkeden birçok devrimci AYDINLIK saflarında birleşmeye başlamıştı.

AYDINLIK, proleter devrimcilerin birliği konusunda yürüttüğü mücadele boyunca Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği şeflerini sabırla eğitmeye çalıştı. Onların önüne her an devrimcilik yolunu koydu. Fakat onlar oportünizm yo - lunda direttiler ve AYDINLIK düş - manlığını iş edindiler. AYDINLIK açık yürekli, dürüst ve arkadaşça bir ideolojik mücadele yürüttü. Halkın Kurtuluşu şefleri ideolojik yenilgiyi gizlemek için küfür ve saldırıya giriştiği zaman, AYDINLIK bu tutumun çıkar yol olmadığını açıkladı. Halk içindeki çelişmelerin çözümün de düşmanca yöntemler kullanılmasının halka zarar verdiğini sabırla anlattı. Halkın Kurtuluşu yönetici - lerine, küfür ve zorbalığı mahkum eden ortak bir metin imzalamayı ka bul etmedikleri takdirde, birlikte herhangi bir faaliyet düzenlemeye - ceğimizi ve onlarla aynı yere imza atmayacağımızı açıkladık. (s. 119) Halkın Kurtuluşu bu önerimizi de geri çevirdi. Artık Üçlü Oportünist lerin gerçek yüzü yeteri kadar teşhir olmuştu. "Oportünizmin ateşten gömleğini kendi elleriyle giydiler." AYDINLIK, açık ideolojik mücadeleyi başlattığı 1 Mayıs 1976'dan tam bir yıl sonra, 1 Mayıs 1977'de, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği yöneticilerini ilk defa oportünist ilan etti. Onlar, bugüne kadar proleter devrimci harekete akla gelebilecek her türlü küfrü yaptılar. Fakat bunlar kimsenin aklında kalmadı. Hatta ne söylediklerini kendileri bile bir hafta sonra unut - tular. Çünkü sözleri gerçeğe uygun değildi. Ama AYDINLIK'ın onlara verdiği "Üçlü Oportünist Blok"isimi alınlarına yapışıp kaldı. Çünkü ta - mamen gerçeğe dayanıyordu ve kitlelerin isteğine uygundu.

ARTIK BARİKATLAR BİRE İNMELİYDİ

AYDINLIK'ın izlediği birlik si - yaseti o güne kadar oportünist şef - lerin bütün entrika ve manevralarını boşa çıkarmış ve AYDINLIK'a karşı bir blok kurmalarını da önlemişti. Şimdi ise artık birleşebilirlerdi: Tekke şefleri arasındaki "pazarlıkların artık bir sonuca bağlanması, tekke şefleri için bir ölüm kalım meselesi olmuştur. Boğul - mamak için birbirlerine sarılıyor - lar. Ama onları suyun dibine çeken revizyonist görüşleri böylece daha da ağırlaşıyor. Onlar birleştikçe batmaktadırlar". (s.109) AYDINLIK aynı sayısında. Halkın Yolu yöneticilerinin ikiyüzlü siyasetini teşhir etti ve onların yerinin Halkın Kur - tuluşu şeflerinin yanı olduğunu be - lirtti. Tekkelerin pazarlık yoluyla birleşmesi yoluna boş yere ümit bağlamamalarını hatırlatarak Hal - kın Yolu yöneticilerine bu kapıyı hiç bir zaman açmayacağımızı bildirdi. "AYDINLIK'ın proleter devrimci mücadelesi önünde kurulan üç ka - demeli barikat artık bire inmelidir. Bire inmelidir ki, bu oportünist barikattan kurtulan devrimcilerin ikinci bir barikata hapsedilmesi oyunu son bulsun. Oportünist yöneticiklik lerin pazarlık yoluyla tepeden 'birleşmesi proleter devrimcilerin birleşmesi sürecini daha da hızlandı - racaktır." (s.124) AYDINLIK artık bütün devrimcilere şu çağrıyı yapıyordu: "Tekkelerin oportünist barikatlarını yıkalım! Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bay - rağı altında birleşelim!" Türkiye'nin proleter devrimcileri bu çağrıya yürekten devrimci duygularla karşılık verdiler ve oportünist tekkeleri terkeden yüzlerce devrimci AYDINLIK saflarına katılmaya bas ladı.

TÜRKİYE DEVRİMİNİN KANUNU HÜKMÜNÜ YÜRÜTÜYOR

AYDINLIK, Ağustos 1977 sayısında ise, proleter devrimcilerin birliği konusundaki mücadelenin derslerini özetledi: "Onlar yedi yıllık tecrübeden hiç ders almadılar. AYDINLIK'a atmak için kaldırılan taş ne kadar büyük olursa, o taşı kaldıranın kafasında acılan yarık da o kadar büyük olur. Türkiye'de AYDINLIK düşmanlığının şampiyonluğunu yapanlar iki-üç yıldan fazla ayakta duramadılar." (s.132) Çeşitli prensliklerden ve derebeylik - lerden oluşan Üçlü Oportünist Blok artık tam bir ideolojik kargaşalık ve anarşi içine sürüklenmişti. Şef - ler vargüçleriyle Mao Zedung Düşüncesine karşı çıkıyor ve AYDINLIK düşmanlığı körüklemeye çalışıyorlar. Fakat blokun tabanında esen, AYDINLIK rüzgarıdır. Ve onların saldırıları, bu rüzgarın bir fırtına halini almasını önleyememektedir. Artık AYDINLIK, Üçlü Oportünist Bloka karşı kesin tutu - munu açıklamıştır: "Üçlü Oportü - nist Blokun şefleri ile yürüyenler halkla yürüyemezler. Emekçi halkla birleşenler ise, Üçlü Oportünist Blokla proleter devrimci hareket arasına kalın bir çizgi çekilmesinin gereğini iyi görürler." (s.143)

Proleter devrimci saflar hızla güçlenirken, Üçlü Oportünist Blo - kun şefleri tekkelerinin tepesinde ve ayakları boşlukta sallanıp duru - yorlar. Artık dergilerinde "Önderlerimizi Yalnız Bırakmayalım" baş lıklı yazılar yayınlıyorlar ve "Dergimizi Yaşatalım" kampanyaları açıyorlar.

AYDINLIK'ın proleter devrimci birlik siyaseti, 9 Eylül günü Mao Zedung'u Anma Toplantısında bin - lerce devrimcinin hep bir ağızdan içtiği şu antla taçlanıyor: "Üçlü Oportünist Blokun saflarında tek bir devrimci arkadaşımız kalma - yıncaya kadar mücadele edeceğiz."

H.Kurtuluşunu terkeden Ankara'dan işçi Yusuf Cacım'ın çağrısı:

"DEVRİME KARŞI SORUMLULUK DUYAN ARKADAŞLAR, OPORTÜNİST ŞEFLERE BOYUN EĞMEYİN"

AYDINLIK'ın titrek bir kopyası olarak ortaya çıkan Halkın Kurtuluşu ve diğerleri, son altı ayda revizyonizmle uzlaşma çizgilerini kalınlaştırarak kopyacılıktan kurtulmaya çalışıyorlar. AYDINLIK kopyacılığından revizyonizmin kopyacılığına doğru hızlı adımlarla yürüyorlar. HALKIN SESİ ve AYDINLIK' a karşı çıkılarak sınıf mücadelesi yürütülemeyeceğini son yedi yılında neyleri gösterdi, bundan sonra da göstermeye devam edecek. Özeleştirimde oldukça geç kalmış bir devrimciyim. Bunun nedenlerini açıklamayı Halkın Kurtuluşu'nun tabanındaki arkadaşları uyarmak açısından gerekli görüyorum.

1. Hemen hemen bütün arkadaşların hemfikir oldukları bir nokta Halkın Kurtuluşu'nun bir siyasi tez ler bütününe sahip olmayışıdır. Pratik çalışmalarındaki başarısızlıkların temel nedeni de budur. Ama tekke şefleri başarısızlıklar karşısında şunları söylüyorlar: "Genç hareketiz., geçmişten devraldığı - mız bir miras yok. Mükemmeliyetçi olmamak lazım." Cesur ve inançlı arkadaşlara sesleniyorum: Türkiye'de devrimci hareket Halkın Kurtuluşu ile mi başladı? Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnülere sahip çıkmadan devrim yolunda yürümek mümkün müdür? Geçmişi olmayanın geleceği olur mu?

2. "Araştırma ve inceleme" : Halkın Kurtuluşu şeflerinindilleri - ne doladıkları bir yöntemdir. Arkadaşlar gerilere gitmeden "Üç Dünya " konusunda yapılan " araştırma ve inceleme"yi gözden geçirdikle - rinde. bu araştırmaların tekke şeflerinin kendi siyasi tezlerini kabul ettirmek için başvurdukları bir manevra olduğunu göreceklerdir. Çünkü Şubat 1977'deki bir yazıda "Üç Dünya Teorisi" savunulmaya çağrılırken, kısa bir süre sonra Üç Dünya Teorisini reddeden oportünist partilerin görüşlerini çarşaf çarşaf yazdılar; ÇKP 11. Milli Kongre haberine ise, aradan iki hafta geçtikten sonra küçük bir köşede yer verdiler. Bunu yaparken de kadroların gözünü boyamayı düşü - nüyorlardı.

3. AYDINLIK'ın özeleştiri yap - madığını söyleyerek kafaları karıştırmaya çalıştılar. AYDINLIK hiç bir zaman özeleştiriden kaçmadı. Ama özeleştiriyi de kadroları oya - lamak için araç olarak kullanmadı.

Bazı arkadaşlar yanlış siyaset içinde mücadele edilerek yanlışla - rın düzeltilebileceğine inanmakta - dırlar. Bu tür davranışların yeni hizipler kurmaktan başka bir sonuç vermediğini hayatın kendisi doğruladı. Bir kısım arkadaşlarında pasifizme kapılarak mücadeleden uzaklaştıkları görülmektedir. Halkın Kurtuluşu'nun da içinde bulunduğu Üçlü Blok okları rastgele atmayı il ke edinmiştir. Bunlar zaman zaman birbirlerinin oklarını okşaya - rak, zaman zaman da birbirlerine bağırıp çağırarak, ama her zaman AYDINLIK'ın karşısında olarak yürümeye devam ettiler. AYDINLIK, başından beri onların önüne Türkiye devriminin programını koydu. Onları devrimin düşmanlarına yö - neltmeye çalıştı. AYDINLIK, şimdiye kadar ilkeli mücadele etti.

Türkiye devrimine karşı sorumluluk duyan devrimciler, Halkın Kurtuluşu içindeki arkadaşlar, reviz - yonizmle uzlaşma çizgilerini red - dedin! Oportünist tornistanlara boyun eğmeyin! Yeni hiziplere alet olmayın! Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılın! Proleter devrimci saflara katılarak devrim yolunda ilerleyin!

AYDINLIK AVUSTURYA'DA "TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ TANITMA" TOPLANTISI DÜZENLEDİ

Avusturya'daki devrimcilerin düzenlediği Türkiye halkının mücadelesini tanıtma ayı devam ediyor. Bu amaçla düzenlenen toplantıların ilki 4 Kasım da Viyana'da yapıldı. Toplantıyı izleyen 400 kişinin 120'den fazlasını Türkiyeli işçiler ve öğrenciler, geri kalanını Avusturyalı, Yugoslavyalı, Şilili, Afganistanlı, Fransız, Uruguaylı, Paraguaylı, İranlı, Kürt, Macar, Filistinli ve Yunanistanlı devrimci ve demokratlar meydana getiriyordu.

Salon, beş ustanın resimleri, AYDINLIK flaması ve devrimci sloganların yazıldığı pankartlarla süslenmişti. Toplantıyı AYDINLIK dergisi adına Yusuf Haddadoğlu açtı. Arkadaşımız, kısaca proleter devrimci hareketin çizgisini ve mücadelesini anlattı. Daha sonra Avusturya Komünist Birliği, Belçika Türk Öğrenci Derneği, Yakın Doğu Komitesi - Viyana, Uruguay Devrimci Komünist Partisi, Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi (EKKE)'nin merkez organı Laiki Agones gazetesi ve Paris'ten Türkiyeli proleter devrimcilerin gönderdikleri mesajlar okundu.

Erol Sever adlı devrimci, toplantının konusu olan "Özgürlük" meselesi üzerinde bir konuşma yaptı. Türkiye halkının mücadelesini de içeren konuşmanın bitiminde salondan coşkun slogan sesleri ve alkışlar yükseldi. Son olarak halkımızın mücadelesini tanıtan resimler gösterildi. Toplantı, değişik dillerden Enternasyonal'in söylenmesiyle sona erdi.

SOMALİ, RUSYA İLE "DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ" ANLAŞMASINI YIRTTI

Rus uzmanlarını ülkeden kovdu

Somali Devlet Başkanı Siad Barre

Somali Hükümeti Sovyet sosyal-emperyalist - lerinin Etyopya-Somali savaşını körükleme ve bölgedeki etkinliklerini artırma çabalarına cevap olarak, 1974'de imzalanan "Somali - Sovyet Dostluk Anlaşmasını" tek taraflı olarak feshetti ve ayrıca Küba ile diplomatik ilişkilerini kesti.

Somali Hükümetinin kararı, Rus savaş gemilerinin Somali limanlarında sahip olduğu imtiyazları ve liman kolaylıklarını kaldırmakta, Somali hava alanlarının Rus savaş uçakları tarafından kullanılmasını yasaklamakta, sayıları 6 bine vardığı söylenen Rus askeri uzman ve danışmanlarının Somali'yi terketmesini ve elçilik personelinin yarı yarıya azaltılmasını öngörmektedir. Ayrıca Kübalı 2 bin askeri ve sivil uzman da ülkeyi terke mecbur edilmiştir.

Başkent Mogadişu'da gösteri yapan 100 bin Somali vatandaşı, Başkan Siad Barre ve Somali Sosyalist Devrim Partisi Merkez Komitesinin bu kararını sevinç gösterileriyle karşıladı ve "Kahrolsun Ruslar", "Kübalı askerler Afrika'dan defolun" şeklinde bağırdı. Başkan Siad Barre, mitingde yaptığı konuşmada, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ve Kübalıların Etyopya ile Somali arasındaki anlaşmazlığı uluslararasılaştırma çabalarını mahkum etti ve Rusların Kübalı paralı askerlerle birlikte, sadece Somali'yi değil, komşu devletleri ve bütün Afrika'yı tehdit ettiğini belirtti.

Somali'nin aldığı karar, Brejnev'in silah ambargosu ve şantajla Somali'ye boyun eğdirme politikasına indirilen esaslı bir şamar oldu. Rus sosyal-emperyalistlerinin Somali'den sınır dışı edilmeleri, Yeni Çarların Afrika, Kızıldeniz ve Hint Okyanusu bölgesinde hegemonya kurma çabalarına da ağır bir darbe indirdi. Somali'nin hareketi, Afrika devletlerinin ve halklarının yeni sömürgeci Rus çarlarına karşı uyanışını dile getirmekte, Afrika ve Üçüncü Dünyanın hegemonyacılığına, sömürü ve baskıya karşı duyduğu nefreti göstermektedir.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER SOMALİ'YE NASIL SIZDI?

Rus sosyal-emperyalistleri, Afrika, Kızıldeniz ve Hint Okyanusunu kontrol açısından önemli bir konuma sahip olan Somali'ye sızmak için, bu ülkenin, komşusu Etyopya ile olan anlaşmazlığından faydalandı. İmparatorluk Etyopya'sına karşı düşmanlığı körükleyerek, Somali'de adım adım yerleşmeye başladı.

1963 yılında Somali'ye verdiği 35 milyon dolarlık krediye karşılık, askeri uzman ve danışmanlarını ülkeye soktu. Daha sonra Savunma Bakanı Greçko, 1972 yılında Rus savaş gemilerine üs sağlama planlarıyla Somali'ye geldi. Somali limanlarının Rus yardımıyla genişletilmesini sağladı. Rus savaş gemilerine liman kolaylıkları elde etti. Sosyal-emperyalistlerin bütün Üçüncü Dünya ülkelerinde uyguladığı emperyalist siyaset, Somali'de de berrak bir şekilde ortaya çıktı: Yeni Çarların Somali'ye yaptığı sözde yardım, doğrudan doğruya Moskova'nın menfaatlerine hizmet etmekteydi. Verdikleri üç doları, bin dolar olarak geri aldılar, ülkenin bağımsızlığı üzerinde ipotek koyan siyasi tavizler elde ettiler. Nitekim 1974'te Podgorni, Somali'yi ziyareti sırasında, 125 milyon dolarlık alacaklarının silinmesine karşılık olarak da, Somali'nin boynuna malum "İşbirliği ve dostluk" anlaşması zincirini taktı.

"Dostluk Anlaşması"nın ne anlama geldiği kısa zamanda ortaya çıktı: Somali'deki Rus askeri varlığı durmadan arttı. Uzun menzilli Rus casus uçakları TU-95'ler, Somali havaalanlarını bölgede casusluk faaliyetlerinin merkezi olarak kullanmaya başladılar. Limanlardan eksik olmayan Rus filosu için büyük yakıt depoları, Rus askeri uzmanları için kışlalar inşa ettiler. "Ekonomik yardımlar" da tamamen Rusya'nın menfaatlerine hizmet etti. Kurdukları et fabrikasının ürünleri, Rusya'ya sevkedildi. Kurulmasına sözde yardımcı oldukları balıkçı filosu ve balık sanayisinin ürünleri, Moskova'ya taşındı.

Fakat sosyal-emperyalistler hegemonyacı ve yeni sömürgeci yüzlerini fazla maskeleyemediler. Mısır ve Sudan'ın Sovyetler'i kapı dışarı etmesi, Yeni Çarların Afrika'daki emperyalist emellerinin açığa çıkması, Somali'deki uyanışı hızlandırdı ve sonunda Brejnev bu ülkeden de pılısını pırtısını toplayarak defolmak zorunda kaldı.

Türkiye halkı, sosyal-emperyalistleri kapı dışarı eden Somali'nin kararını yürekten desteklemektedir.

OGADEN SORUNU

SOSYAL-EMPERYALİSTLERİN KÖRÜKLEDİĞİ BİR ANLAŞMAZLIK

Etyopya ile Somali arasında anlaşmazlık konusu olan Ogaden bölgesi Etyopya topraklarında bulunmakta ve burada çoğunlukta Somalili kabileler yaşamaktadır. Ogaden sorununu esas olarak İngiliz sömürgecileri yaratmışlardır. Afrika milletlerinin kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi karşısında Afrika'dan ve Somali bölgesinden çekilmek zorunda kalan İngiltere, Somalililerin oturduğu Ogaden'i İmparatorluk Etyopyasına terketmiş ve böylece Afrikalıları ilerde birbirlerine düşürmeyi planlamıştı. Somali, Ogaden'in Habeşistan'a bırakılmasını başından beri kabul etmemiş ve hatta Anayasasına, bölgenin Somali ile birleştirilmesini birinci madde olarak eklemişti.

Eski sömürgeci devletlerin bilinçli olarak yarattıkları sınır anlaşmazlıklarından şimdi süper devletler, özellikle de Rus sosyal-emperyalistleri yararlanmaya çalışmaktadır.

Yeni Çarlar, Somali'ye sızmak için Ogaden anlaşmazlığını kullandılar ve Etyopya'ya karşı Somali'nin arkasına geçtiler. Fakat Somali'deki gelişmeler Brejnevlerin istediği şekilde olmadı. Somali, Kızıldeniz ve Hint Okyanusunda Amerikan ve Rus hegemonyasına karşı çıkan Arap ve Afrika devletleriyle birlikte hareket etmeye başladı. Rus sosyal-emperyalistlerinin "sosyalist" maskesi arkasına gizledikleri yüzleri Somalililer tarafından da görülmeye başlanmıştı. Bu gelişmeler Moskova'yı telaşlandırdı. Sosyal emperyalistler, Kastro'yu 1977 başlarında bölgeye göndererek, Somali, Etyopya ve Güney Yemen'in bir federasyonda birleşmesini önerdiler. Böylece her üç ülkeyi de kendi denetimleri altında tutabileceklerini hesaplıyorlardı. Fakat bu emperyalist plan da suya düştü. Yakın gelecekte Somali'den de kovulacağını anlayan Brejnev, bölgede tutunabilmek için Etyopya'ya el attı. Bir Rus diplomatı, bu yeni plan ve gelişmeye şöyle bir diplomatik kılıf geçiriyordu: "Etyopya'daki gelişmeleri ve Etyopya devrimini inceledik. Bizim Ekim devrimine çok benziyor, bu yüzden Etyopya'ya yardıma karar verdik."

Rus sosyal-emperyalistleri, nasıl Somali'ye sızmak için Etyopya düşmanlığını kullandılarsa, Etyopya'ya yerleşmek için de bu ülkenin Somali ile olan anlaşmazlığını kullanmaktadırlar.

Etyopya-Somali arasında silahlı çatışma körükleyen Brejnev, çatışma başlayınca Somali'ye silah ambargosu uygulamaya, Etyopya'ya ise silah yığmaya başlamıştır. Ayrıca Somali'nin bütün askeri sırlarını ayrıntılarıyla bilen, Somali'deki Rus danışmanlarının şefini de, Etyopya elçiliğine atamıştır.

Bugün Afrika kıtasını yeniden sömürgeleştirmek ve boyunduruk altına almak için Rus Yeni Çarları büyük bir çaba sarfetmektedir. Sosyal-emperyalistler Afrika'da gözü dönmüş ve hırslı bir emperyalist politika izlemektedirler. Çünkü Yeni Çarlar, geç kalmış bir sömürgeci ve emperyalist devlet olarak, vahşi bir talan politikası izlemekte, dünya hakimiyeti mücadeleleri Yeni Çarları buna zorlamaktadır.

Geçen yüzyılda Berlin'de yapılan ve Afrika'nın İngiltere, Fransa, Portekiz, Almanya ve Belçika arasında paylaşıldığı konferansa, eski Rus çarları katılamamıştı.

Bugünkü Yeni Çarlar, eskilerin o zaman kaçırdığı büyük fırsatı yakaladıklarını ve o gün Afrika'dan alınamayan payın bugün alınabileceğini sanıyorlar.